

IZLAZAK

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40																	

ПОГЛАВЉЕ 1

Ovo su imena sinova Izrailjevih koji dodjoše u Misir, dodjoše s Jakovom, svaki sa svojom porodicom:

² Ruvim, Simeun, Levije i Juda,

³ Isahar, Zavulon i Venijamin,

⁴ Dan i Neftalim, Gad i Asir.

⁵ A svega beše ih od bedara Jakovljevih sedamdeset duša s Josifom, koji beše u Misiru.

⁶ A Josif umre i sva braća njegova i sav onaj naraštaj.

⁷ I sinovi Izrailjevi narodiše se i umnožiše se, i napredovaše i osiliše veoma, da ih se zemlja napuni.

⁸ Tada nasta nov car u Misiru, koji ne znaše za Josifa;

⁹ I reče narodu svom: Gle, narod sinova Izrailjevih veći je i silniji od nas.

¹⁰ Nego hajde mudro da postupamo s njima, da se ne množe, i kad nastane rat da ne pristanu s neprijateljima našim i ne udare na nas i ne odu iz zemlje.

¹¹ I postaviše nad njima nastojnike da ih muče teškim poslovima; i gradjaše narod Izrailjev Faraonu gradove Pitom i Ramesu.

¹² Ali što ga više mučahu to se više množaše i napredovaše, da se grožahu od sinova Izrailjevih.

¹³ I žestoko nagonjahu Misirci sinove Izrailjeve na poslove,

¹⁴ I zagorčavahu im život teškim poslovima, blatom i opekama i svakim radom u polju, i svakim drugim poslom, na koji ih žestoko nagonjahu.

¹⁵ I još zapovedi car misirski babicama jevrejskim, od kojih jednoj beše ime Sefora, a drugoj Fuva,

¹⁶ I reče: Kad babičite Jevrejke, i u porodjaju vidite da je muško, ubijte ga, a kad bude žensko, nek ostane živo.

¹⁷ Ali se babice bojahu Boga, i ne činjahu kako im reče car misirski, nego ostavljahu decu u životu.

¹⁸ A car misirski dozva babice, i reče im: Zašto to činite, te ostavljate u životu mušku decu?

¹⁹ A babice rekoše Faraonu: Jevrejke nisu kao žene Misirke; jače su; dok im dodje babica, one već rode.

- ²⁰ I Bog učini dobro babicama; i narod se umnoži i osili veoma;
- ²¹ I što se babice bojahu Boga, načini im kuće.
- ²² Tada zapovedi Faraon svemu narodu svom govoreći: Svakog sina koji se rodi bacite u vodu, a kćeri sve ostavljajte u životu.

ПОГЛАВЉЕ 2

A neko od plemena Levijevog otide i oženi se kćerju Levijevom.

- ² I ona zatrudne i rodi sina; i videći ga lepog krijaše ga tri meseca.
- ³ A kad ga ne može više kriti, uže kovčežić od site, i obli ga smolom i paklinom, i metnu dete u nj, i odnese ga u trsku kraj reke.
- ⁴ A sestra njegova stade podalje da vidi šta će biti od njega.
- ⁵ A kći Faraonova dodje da se kupa u reci, i devojke njene hodahu kraj reke; i ona ugleda kovčežić u trsci, i posla dvorkinju svoju te ga izvadi.
- ⁶ A kad otvori, vide dete, i gle, dete plakaše; i sažali joj se, i reče: To je jevrejsko dete.
- ⁷ Tada reče sestra njegova kćeri Faraonovoj: Hoćeš li da idem da ti dozovem dojkinju Jevrejku, da ti doji dete?
- ⁸ A kći Faraonova reče joj: Idi. I otide devojčica, i dozva mater detinju.
- ⁹ I kći Faraonova reče joj: Uzmi ovo dete, i odoj mi ga, a ja ću ti platiti. I uze žena dete i odoji ga.
- ¹⁰ A kad dete odraste, odvede ga ka kćeri Faraonovoj, a ona ga posini; i nadede mu ime Mojsije govoreći: Jer ga iz vode izvadih.
- ¹¹ I kad Mojsije beše velik, izadje k braći svojoj, i gledaše nevolju njihovu. I vide gde nekakav Misirac bije čoveka Jevrejina izmedju braće njegove.
- ¹² I obazrev se i tamo i amo, kad vide da nema nikoga, ubi Misirca, i zakopa ga u pesak.
- ¹³ I sutradan izadje opet, a to se dva Jevrejina svadjahu, i reče onom koji činjaše krivo: Zašto biješ bližnjeg svog?
- ¹⁴ A on reče: Ko je tebe postavio knezom i sudijom nad nama? Hoćeš li da me ubiješ kao što si ubio Misirca? Tada se Mojsije uplaši i reče: Zaista se doznalo.
- ¹⁵ I Faraon čuvši za to tražашe da pogubi Mojsija. Ali Mojsije pobeže od Faraona i dodje u zemlju madijansku, i sede kod jednog studenca.
- ¹⁶ A sveštenik madijanski imaše sedam kćeri, i one dodjoše i stadoše zahvatati vodu i nalivati u pojila da napoje stado oca svog.
- ¹⁷ A dodjoše pastiri, i oteraše ih; a Mojsije usta i odbrani ih, i napoji im stado.
- ¹⁸ I one se vratiše k ocu svom Raguilu; a on reče: Što se danas tako brzo vratiste?
- ¹⁹ A one rekoše: Jedan Misirac odbrani nas od pastira, i nali nam i napoji stado.
- ²⁰ A on reče kćerima svojim: Pa gde je? Zašto ostaviste tog čoveka? Zovite ga da jede.
- ²¹ I Mojsije se skloni da živi kod onog čoveka, i on dade Mojsiju kćer svoju Seforu.
- ²² I ona rodi sina, i on mu nadede ime Girsam, jer sam, reče, došljak u zemlji tudjoj.
- ²³ A posle mnogo vremena umre car misirski; i uzdisahu od nevolje sinovi Izrailjevi i vikahu; i vika njihova radi nevolje dodje do Boga.
- ²⁴ I Bog ču uzdisanje njihovo, i opomenu se Bog zaveta svog s Avramom, s Isakom i s Jakovom.
- ²⁵ I pogleda Bog na sinove Izrailjeve, i vide ih.

ПОГЛАВЉЕ 3

A Mojsije pasaše stado Jotoru tastu svom, svešteniku madijanskom, i odvede stado preko pustinje, i dodje na goru Božiju Horiv.

² I javi mu se andjeo Gospodnji u plamenu ognjenom iz kupine. I pogleda, a to kupina ognjem gori a ne sagoreva.

³ I Mojsije reče: Idem da vidim tu utvaru veliku, zašto ne sagoreva kupina.

⁴ A Gospod kad ga vide gde ide da vidi, viknu ga Bog iz kupine, i reče: Mojsije! Mojsije! A on odgovori: Evo me.

⁵ A Bog reče: Ne idi ovamo. Izuj obuću svoju s nogu svojih, jer je mesto gde stojiš sveta zemlja.

⁶ Još reče: Ja sam Bog oca tvog, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljev. A Mojsije zakloni lice svoje, jer ga strah beše gledati u Boga.

⁷ I reče Gospod: Dobro videh nevolju naroda svog u Misiru, i čuh viku njegovu od zla koje mu čine nastojnici, jer poznah muku njegovu.

⁸ I sidjoh da ga izbavim iz ruku misirskih, i da ga izvedem iz one zemlje u zemlju dobru i prostranu, u zemlju gde mleko i med teče, na mesto gde su Hananeji i Heteji i Amoreji i Ferezeji i Jeveji i Jevuseji.

⁹ I sada evo vika sinova Izrailjevih dodje preda me, i videh muku, kojom ih muče Misirci.

¹⁰ Sada hajde da te pošaljem k Faraonu, da izvedeš narod moj, sinove Izrailjeve, iz Misira.

¹¹ A Mojsije reče Bogu: Ko sam ja da idem k Faraonu i da izvedem sinove Izrailjeve iz Misira?

¹² A Bog mu reče: Ja ću biti s tobom, i ovo neka ti bude znak da sam te ja poslao: kad izvedeš narod iz Misira, služićete Bogu na ovoj gori.

¹³ A Mojsije reče Bogu: Evo, kad otidem k sinovima Izrailjevim, pa im kažem: Bog otaca vaših posla me k vama, ako mi kažu: Kako Mu je ime? Šta ću im kazati?

¹⁴ A Gospod reče Mojsiju: Ja sam Onaj što jeste. I reče: Tako ćeš kazati sinovima Izrailjevim: Koji jeste, On me posla k vama.

¹⁵ I opet reče Bog Mojsiju: Ovako kaži sinovima Izrailjevim: Gospod Bog otaca vaših, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljev, posla me k vama; to je ime moje doveka, i to je spomen moj od kolena na koleno.

¹⁶ Idi, i skupi starešine izrailjske, pa im reci: Gospod Bog otaca vaših javi mi se, Bog Avramov, Isakov i Jakovljev, govoreći: Doista obidjoh vas, i videh kako vam je u Misiru.

¹⁷ Pa rekoh: Izvešću vas iz nevolje misirske u zemlju hananejsku i hetejsku i amorejsku i ferezejsku i jevejsku i jevusejsku, u zemlju gde teče mleko i med.

¹⁸ I oni će poslušati glas tvoj; pa ćeš ti i starešine izrailjske otići k caru misirskom, i reći ćete mu: Gospod Bog jevrejski srete nas, pa ti se molimo da izadjemo tri dana hoda u pustinju da prinesemo žrtvu Gospodu Bogu svom.

¹⁹ A ja znam da vam neće dopustiti car misirski da izadjete bez ruke krepke.

²⁰ Ali ću pružiti ruku svoju, i udariću Misir svim čudesima svojim, koja ću učiniti u njemu: i posle će vas pustiti.

²¹ I učiniću da narod nadje ljubav u Misiraca, pa kad podjete, nećeće poći prazni;

²² Nego će svaka žena zaiskati u susede svoje i u domaćice svoje nakita srebrnog i nakita zlatnog i haljina; i metnućete na sinove svoje i na kćeri svoje, i oplenićete Misir.

ПОГЛАВЉЕ 4

A Mojsije odgovori i reče: Ali neće mi verovati ni poslušati glas moj; jer će reći: Nije ti se Gospod javio.

² A Gospod mu reče: Šta ti je to u ruci? A on odgovori: Štap.

³ A Bog mu reče: Baci ga na zemlju. I baci ga na zemlju, a on posta zmija. I Mojsije pobeže od nje.

⁴ A Gospod reče Mojsiju: Pruži ruku svoju, pa je uhvati za rep. I pruži ruku svoju, i uhvati je, i opet posta štap u ruci njegovoj.

⁵ To učini, reče Gospod, da veruju da ti se javio Gospod Bog otaca njihovih, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljevi.

⁶ I opet mu reče Gospod: Turi sada ruku svoju u nedra svoja. I on turi ruku svoju u nedra svoja; a kad je izvadi iz nedara, a to ruka mu gubava, bela kao sneg.

⁷ A Bog mu reče: Turi opet ruku svoju u nedra svoja. I opet turi ruku svoju u nedra svoja; a kad je izvadi iz nedara, a to opet postala kao i ostalo telo njegovo.

⁸ Tako, reče Bog, ako ti ne uzveruju i ne poslušaju glas tvoj za prvi znak, poslušće za drugi znak.

⁹ Ako li ne uzveruju ni za ta dva znaka i ne poslušaju glas tvoj, a ti zahvati vode iz reke, i prolj na zemlju, i pretvoriće se voda koju zahvatiš iz reke, i provrći će se u krv na zemlji.

¹⁰ A Mojsije reče Gospodu: Molim Ti se, Gospode, nisam rečit čovek, niti sam pre bio niti sam otkako si progovorio sa slugom svojim, nego sam sporih usta i sporog jezika.

¹¹ A Gospod mu reče: Ko je dao usta čoveku? Ili ko može stvoriti nemog ili gluvog ili okatog ili slepog? Zar ne ja, Gospod?

¹² Idi dakle, ja ću biti s ustima tvojim, i učiću te šta ćeš govoriti.

¹³ A Mojsije reče: Molim Te, Gospode, pošlji onog koga treba da pošalješ.

¹⁴ I razgnevi se Gospod na Mojsija, i reče mu: Nije li ti brat Aron Levit? Znam da je on rečit; i evo on će te sresti, i kad te vidi obradovaće se u srcu svom.

¹⁵ Njemu ćeš kazati i metnućeš ove reči u usta njegova, i ja ću biti s tvojim ustima i s njegovim ustima, i učiću vas šta ćete činiti.

¹⁶ I on će mesto tebe govoriti narodu, i on će biti tebi mesto usta, a ti ćeš biti njemu mesto Boga.

¹⁷ A taj štap uzmi u ruku svoju, njim ćeš činiti čudesa.

¹⁸ I otide Mojsije, i vrati se k Jotoru tastu svom, i reče mu: Pusti me da idem, da se vratim k braći svojoj u Misiru, da vidim jesu li još u životu. I reče Jotor Mojsiju: Idi s mirom.

¹⁹ I reče Gospod Mojsiju u zemlji madijanskoj: Idi, vrati se u Misir, jer su pomrli svi koji su tražili dušu tvoju.

²⁰ I uze Mojsije ženu svoju i sinove svoje, i posadi ih na magarca, i podje natrag u zemlju misirsku. I uze Mojsije štap Božji u ruku svoju.

²¹ I reče Gospod Mojsiju: Kad otideš i vratiš se u Misir, gledaj da učiniš pred Faraonom sva čudesa koja ti metnuh u ruku: a ja ću učiniti da mu otvrdne srce i ne pusti narod.

²² A ti ćeš reći Faraonu: Ovako kaže Gospod: Izrailj je sin moj, prvenac moj.

²³ I kazah ti: Pusti sina mog da mi posluži. A ti ga ne hte pustiti; evo ja ću ubiti sina tvog, prvenca tvog.

²⁴ I kad beše na putu u gostionici, dodje k njemu Gospod i htjede da ga ubije.

²⁵ A Sefora uze oštar nož, i obreza sina svog, i okrajak baci k nogama njegovim govoreći: Ti si mi krvav zaručnik.

- 26** Tada ga ostavi Gospod; a ona radi obrezanja reče: Krvav zaručnik.
- 27** A Gospod reče Aronu: Izidji u pustinju na susret Mojsiju. I otide i srete ga na gori Božijoj, i poljubi ga.
- 28** I Mojsije kaza Aronu sve reči Gospodnje, za koje ga posla, i sve znake koje mu zapovedi.
- 29** I otidoše Mojsije i Aron, i skupiše sve starešine sinova Izrailjevih.
- 30** I Aron kaza sve reči, koje beše rekao Gospod Mojsiju, a Mojsije učini znake pred narodom.
- 31** I narod verova; i razumeše da je Gospod pohodio sinove Izrailjeve i video nevolju njihovu; i savivši se pokloniše se.

ПОГЛАВЉЕ 5

A posle izadjoše Mojsije i Aron pred Faraona, i rekoše mu: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Pusti narod moj da mi praznuju praznik u pustinji.

- 2** Ali Faraon reče: Ko je Gospod da poslušam glas njegov i pustim Izrailja? Ne znam Gospoda, niti ću pustiti Izrailja.
- 3** A oni rekoše: Bog jevrejski srete nas; molimo ti se da otidemo tri dana hoda u pustinju da prinesemo žrtvu Gospodu Bogu svom, da ne pošalje na nas pomor ili mač.
- 4** A car misirski reče im: Mojsije i Arone, zašto odvlačite narod od rada njegovog? Idite na svoj posao.
- 5** Još reče Faraon: Eto, naroda je mnogo u zemlji; a vi još hoćete da ostavlja svoje poslove.
- 6** I u isti dan zapovedi Faraon nastojnicima nad narodom i upraviteljima njegovim, i reče:
- 7** Od sad nemojte davati narodu plevu za opeke kao do sada, neka idu sami i kupe sebi plevu.
- 8** A koliko su opeka do sad načinjali toliko izgonite i od sad, niti šta smanjite; jer besposličie, i zato viču govoreći: Da idemo da prinesemo žrtvu Bogu svom.
- 9** Valja navaliti poslove na te ljude, pa će raditi i neće slušati lažljive reči.
- 10** I izašavši nastojnici narodni i upravitelji rekoše narodu govoreći: Tako veli Faraon: Ja vam neću davati plevu.
- 11** Idite sami i kupite sebi plevu gde nadjete, a od posla vam se neće popustiti ništa.
- 12** I razidje se narod po svoj zemlji misirskoj da čupa strnjiku mesto pleve.
- 13** A nastojnici navaljivahu govoreći: Svršujte poslove svoje koliko dolazi na dan, kao kad je bilo pleve.
- 14** I upravitelji sinova Izrailjevih, koje postaviše nad njima nastojnici Faraonovi, dopadahu boja, i govoraše im se: Zašto ni juče ni danas ne načiniste onoliko opeka koliko vam je određeno, kao pre?
- 15** I otidoše upravitelji sinova Izrailjevih, i povikaše k Faraonu govoreći: Zašto činiš tako slugama svojim?
- 16** Pleva se ne daje slugama tvojim, pa opet kažu nam: Gradite opeke. I evo biju sluge tvoje, a kriv je tvoj narod.
- 17** A on reče: Besposličite, besposličite, i zato govorite: Da idemo da prinesemo žrtvu Gospodu.
- 18** Nego idite, radite; pleva vam se neće davati, a opeke da dajete na broj.

- 19** I upravitelji sinova Izrailjevih videše da je zlo po njih što im se kaza: Da ne bude opeka manje na dan.
- 20** I otišavši od Faraona sretoše Mojsija i Arona, koji izidjoše pred njih.
- 21** Pa im rekoše: Gospod neka vas vidi i sudi, što nas omraziste Faraonu i slugama njegovim, i dadoste im mač u ruku da nas pobiju.
- 22** I Mojsije se vrati ka Gospodu i reče: Gospode, zašto si navukao to zlo na narod? Zašto si me poslao?
- 23** Jer otkako izidjoh pred Faraona i progovorih u tvoje ime, još gore postupa s narodom ovim, a Ti ne izbavi narod svoj.

ПОГЛАВЉЕ 6

A Gospod reče Mojsiju: Sad ćeš videti šta ću učiniti Faraonu; jer pod rukom krepkom pustiće ih, i isteraće ih iz zemlje svoje pod rukom krepkom.

2 Još govori Bog Mojsiju i reče mu: Ja sam Gospod.

3 I javio sam se Avramu, Isaku i Jakovu imenom Bog Svemogući, a imenom svojim, Gospod, ne bih im poznat.

4 I učinih zavet svoj s njima da ću im dati zemlju hanansku, zemlju u kojoj behu došljaci, u kojoj življahu kao stranci.

5 I čuh uzdisanje sinova Izrailjevih, koje Misirci drže u ropstvu, i opomenuh se zaveta svog.

6 Zato kaži sinovima Izrailjevim: Ja sam Gospod, i izvešću vas ispod bremena misirskih, i oprostiću vas ropstva njihovog, i izbaviću vas mišicom podignutom i sudovima velikim.

7 I uzeću vas da mi budete narod, i ja ću vam biti Bog, te ćete poznati da sam ja Gospod Bog vaš, koji vas izvodim ispod bremena misirskih.

8 Pak ću vas odvesti u svoju zemlju, za koju podigoh ruku svoju zaklinjući se da ću je dati Avramu, Isaku i Jakovu; i daću vam je u nasljedstvo, ja Gospod.

9 I Mojsije kaza tako sinovima Izrailjevim; ali ne poslušашe Mojsija od slabosti duha svog i od ljutog ropstva.

10 I Gospod reče Mojsiju govoreći:

11 Idi, kaži Faraonu, caru misirskom, neka pusti sinove Izrailjeve iz zemlje svoje.

12 A Mojsije progovori pred Gospodom i reče: Eto, sinovi Izrailjevi ne poslušашe me, a kako će me poslušati Faraon, kad sam neobrezanih usana?

13 Ali Gospod govori Mojsiju i Aronu, i zapovedi im da idu k sinovima Izrailjevim i k Faraonu, da izvedu sinove Izrailjeve iz zemlje misirske.

14 Ovo su poglavice u domovima otaca svojih: sinovi Ruvima, prvenca Izrailjevog: Enoh i Faluj, Asron i Harmija; to su porodice Ruvimove.

15 A sinovi Simeunovi: Jemuilo i Jamin i Aod i Ahin i Sar i Saul, sin neke Hananejke; to su porodice Simeunove.

16 A ovo su imena sinova Levijevih po porodicama njihovim: Girson i Kat i Merarije; a Levije požive sto i trideset i sedam godina.

17 A ovo su sinovi Girsonovi: Lovenije i Semej po porodicama svojim.

18 A sinovi Katovi: Amram i Isar i Hevron i Ozilo; a Kat požive sto i trideset i tri godine.

19 A sinovi Merarijevi: Molija i Musija. To su porodice Levijeve po lozama svojim.

20 A Amram se oženi Johavedom bratučedom svojom, i ona mu rodi Arona i Mojsija. A

požive Amram sto i trideset i sedam godina.

²¹ A sinovi Isarovi behu: Korej i Nafek i Zehrija.

²² A sinovi Ozilovi: Misailo i Elisafan i Segrija.

²³ A Aron se oženi Jelisavetom kćerju Aminadavovom, sestrom Nasonovom; i ona mu rodi Nadava i Avijuda i Eleazara i Itamara.

²⁴ A sinovi Korejevi behu: Asir i Elkana i Avijasar. To su porodice Korejeve.

²⁵ I Eleazar, sin Aronov, oženi se jednom od kćeri Futilovih, i ona mu rodi Finesa. To su poglavice izmedju otaca levitskih po svojim porodicama.

²⁶ To je Aron i Mojsije, kojima reče Gospod: Izvedite sinove Izrailjeve iz zemlje misirske u četama njihovim.

²⁷ To su koji govoriše Faraonu, caru misirskom, da izvedu sinove Izrailjeve iz Misira; to je Mojsije i to je Aron.

²⁸ I kad Gospod govoraše Mojsiju u zemlji misirskoj,

²⁹ Reče Gospod Mojsiju govoreći: Ja sam Gospod; kaži Faraonu caru misirskom sve što sam ti kazao.

³⁰ I Mojsije reče pred Gospodom: Evo sam neobrezanih usana, pa kako će me poslušati Faraon?

ПОГЛАВЉЕ 7

I Gospod reče Mojsiju: Evo, postavio sam te da si Bog Faraonu; a Aron brat tvoj biće prorok tvoj.

² Govorićeš sve što ti zapovedim; Aron, pak, brat tvoj govoriće Faraonu da pusti sinove Izrailjeve iz zemlje svoje.

³ A ja ću učiniti da otvrdne srce Faraonu, te ću umnožiti znake svoje i čudesa svoja u zemlji misirskoj.

⁴ I neće vas ipak poslušati Faraon; a ja ću metnuti ruku svoju na Misir, i izvešću vojsku svoju, narod svoj, sinove Izrailjeve iz zemlje misirske sudovima velikim.

⁵ I poznaće Misirci da sam ja Gospod, kad dignem ruku svoju na Misir, i izvedem sinove Izrailjeve izmedju njih.

⁶ I učini Mojsije i Aron, kako im zapovedi Gospod, tako učiniše.

⁷ A Mojsiju beše osamdeset godina, a Aronu osamdeset i tri godine, kad govorahu s Faraonom.

⁸ I reče Gospod Mojsiju i Aronu govoreći:

⁹ Kad vam kaže Faraon i reče: Učinite kako čudo, onda reci Aronu: Uzmi štap svoj, i baci ga pred Faraona; te će se premetnuti u zmiju.

¹⁰ I izadjoše Mojsije i Aron pred Faraona, i učiniše kako zapovedi Gospod; i baci Aron štap svoj pred Faraona i pred slugu njegove, i premetnu se u zmiju.

¹¹ A Faraon dozva mudrace i vračare; te i vračari misirski učiniše tako svojim vraćanjem.

¹² I baciše svaki svoj štap, i premetnuše se štapovi u zmije; ali štap Aronov proždre njihove štapove.

¹³ I otvrdnu srce Faraonovo, i ne posluša ih, kao što beše kazao Gospod.

¹⁴ I reče Gospod Mojsiju: Oteža srce Faraonovo; neće da pusti narod.

¹⁵ Idi ujutru k Faraonu. Gle, on će izaći na vodu, pa stani prema njemu na obali, a štap koji se bio premetnuo u zmiju uzmi u ruku.

- 16** I reci mu: Gospod Bog jevrejski posla me k tebi da ti kažem: Pusti narod moj da mi posluži u pustinji. Ali ti eto još ne posluša.
- 17** Zato Gospod ovako veli: Ovako ćeš poznati da sam ja Gospod: evo, udariću štapom što mi je u ruci po vodi što je u reci, i premetnuće se u krv.
- 18** I ribe u reci pomreće, i reka će se usmrdeti, i Misirci će se uzmučiti tražeći vode da piju iz reke.
- 19** I Gospod reče Mojsiju: Reci Aronu: Uzmi štap svoj, i pruži ruku svoju na vode misirske, na potoke, na reke i na jezera njihova i na sva zborišta voda njihovih; i premetnuće se u krv, i biće krv po svoj zemlji misirskoj, i po sudima drvenim i kamenim.
- 20** I učiniše Mojsije i Aron kako im zapovedi Gospod; i podigavši Aron štap svoj udari po vodi koja beše u reci pred Faraonom i slugama njegovim. I sva voda što beše u reci premetnu se u krv.
- 21** I pomreše ribe što behu u reci, i usmrde se reka tako da ne mogahu Misirci piti vode iz reke, i beše krv po svoj zemlji misirskoj.
- 22** Ali i vračari misirski učiniše tako svojim vraćanjem; i srce Faraonu otvrdnu, te ih ne posluša, kao što beše kazao Gospod.
- 23** I okrenuvši se Faraon otide kući svojoj, i ne mari ni za to.
- 24** A Misirci svi kopaše oko reke tražeći vode da piju; jer ne mogahu piti vode iz reke.
- 25** I navrší se sedam dana kako reku udari Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 8

I reče Gospod Mojsiju: Idi k Faraonu, i reci mu: Ovako veli Gospod: Pusti narod moj, da mi posluži.

- 2** Ako li nećeš pustiti, evo ću moriti svu zemlju žabama.
- 3** I reka će se napuniti žaba, i one će izaći i skakati tebi po kući i po kleti gde spavaš i po postelji tvojoj i po kućama sluga tvojih i naroda tvog i po pećima tvojim i po naćvama tvojim;
- 4** I na tebe i na narod tvoj i na sve sluge tvoje skakaće žabe.
- 5** I reče Gospod Mojsiju: Kaži Aronu: Pruži ruku svoju sa štapom svojim na reke i na potoke i na jezera, i učini nek izadju žabe na zemlju misirsku.
- 6** I pruži Aron ruku svoju na vode misirske, i izadjoše žabe i pokriše zemlju misirsku.
- 7** Ali i vračari misirski učiniše tako svojim vraćanjem, učiniše te izadjoše žabe na zemlju misirsku.
- 8** A Faraon dozva Mojsija i Arona i reče: Molite Gospoda da ukloni žabe od mene i od naroda mog, pak ću pustiti narod da prinesu žrtvu Gospodu.
- 9** A Mojsije reče Faraonu: Čast da ti je nada mnom! Dokle da mu se molim za te i za sluge tvoje i za narod tvoj da odbije žabe od tebe i iz kuća tvojih, i samo u reci da ostanu?
- 10** A on reče: Do sutra. A Mojsije reče: Biće kako si kazao, da poznaš da niko nije kao Gospod Bog naš.
- 11** Otići će žabe od tebe i iz kuća tvojih i od sluga tvojih i od naroda tvog; samo će u reci ostati.
- 12** I otide Mojsije i Aron od Faraona; i zavapi Mojsije ka Gospodu za žabe koje beše pustio na Faraona.
- 13** A Gospod učini po reči Mojsijevoj; i pocrkase žabe, i oprostíše ih se kuće i sela i polja.
- 14** I na gomile ih grtahu, da je smrdela zemlja.

- 15** A kad Faraon vide gde odahnu, otvrdnu mu srce, i ne posluša ih, kao što beše kazao Gospod.
- 16** A Gospod reče Mojsiju: Kaži Aronu: Pruži štap svoj, i udari po prahu na zemlji, nek se pretvori u uši po svoj zemlji misirskoj.
- 17** I učiniše tako: Aron pruži ruku svoju sa štapom svojim, i udari po prahu na zemlji, i postaše uši po ljudima i po stoci, sav prah na zemlji pretvori se u uši po celoj zemlji misirskoj.
- 18** A gledaše i vračari misirski vraćanjem svojim da učine da postanu uši, ali ne mogoše. I behu uši po ljudima i po stoci.
- 19** I rekoše vračari Faraonu: Ovo je prst Božji. Ali opet otvrdnu srce Faraonu, te ih ne posluša kao što beše kazao Gospod.
- 20** A Gospod reče Mojsiju: Ustani rano i izađi pred Faraona, evo, on će izaći k vodi, pa mu reci: Ovako veli Gospod: Pusti narod moj da mi posluži.
- 21** Ako li ne pustiš narod moj, evo, pustiću na tebe i na slugе tvoje i na narod tvoj i na kuće tvoje svakojake bubine, i napuniće se bubina kuće misirske i zemlja na kojoj su.
- 22** Ali ću u taj dan odvojiti zemlju gesemsku, gde živi moj narod, i onde neće biti bubina, da poznaš da sam ja Gospod na zemlji.
- 23** I postaviću razliku između naroda svog i naroda tvog. Sutra će biti znak taj.
- 24** I učini Gospod tako, i dodjoše silne bubine u kuću Faraonovu i u kuće slugа njegovih i u svu zemlju misirsku, da se sve u zemlji pokvari od bubina.
- 25** I Faraon dozva Mojsija i Arona, i reče im: Idite, prinesite žrtvu Bogu svom ovde u zemlji.
- 26** A Mojsije reče: Ne valja tako; jer bismo prineli na žrtvu Gospodu Bogu svom što je nečisto Misircima; a kad bismo prineli na žrtvu što je nečisto Misircima na oči njihove, ne bi li nas pobili kamenjem?
- 27** Tri dana hoda treba da idemo u pustinju da prinesemo žrtvu Gospodu Bogu svom, kao što nam je kazao.
- 28** A Faraon reče: Pustiću vas da prinesete žrtvu Gospodu Bogu svom u pustinji; ali da ne idete dalje; pa se molite za me.
- 29** A Mojsije reče: Evo ja idem od tebe, i moliću se Gospodu da otidu bubine od Faraona i od slugа njegovih i od naroda njegovog sutra; ali nemoj opet da prevariš, i da ne pustiš narod da prinese žrtvu Gospodu.
- 30** I otide Mojsije od Faraona, i pomoli se Gospodu.
- 31** I učini Gospod po reči Mojsijevoj, te otidoše bubine od Faraona i od slugа njegovih i od naroda njegovog; ne osta ni jedna.
- 32** Ali opet otvrdnu srce Faraonovo, i ne pusti narod.

ПОГЛАВЉЕ 9

Tada reče Gospod Mojsiju: Idi k Faraonu, i reci mu: Ovako veli Gospod Bog jevrejski: Pusti narod moj da mi posluži;

- 2** Ako li ih ne pustiš nego ih još staneš zadržavati,
- 3** Evo, ruka Gospodnja doći će na stoku tvoju u polju, na konje, na magarce, na kamile, na volove i na ovce, s pomorom vrlo velikim.
- 4** A odvojiće Gospod stoku izrailjsku od stoke misirske; te od svega što je sinova Izrailjevih neće poginuti ništa.
- 5** I postavio je Gospod rok rekavši: Sutra će to učiniti na zemlji Gospod.

- ⁶ I Gospod učini to sutradan, i sva stoka misirska uginu; a od stoke sinova Izrailjevih ne uginu nijedno.
- ⁷ I posla Faraon da vide, i gle, od stoke izrailjske ne uginu nijedno; ipak otvrdnu srce Faraonu, i ne pusti narod.
- ⁸ Tada reče Gospod Mojsiju i Aronu: Uzmite pepela iz peći pune pregršti, i Mojsije neka ga baci u nebo pred Faraonom;
- ⁹ I postaće prah po svoj zemlji misirskoj, a od njega će postati kraste pune gnoja i na ljudima i na stoci po svoj zemlji misirskoj.
- ¹⁰ I uzeše pepela iz peći, i stadoše pred Faraona, i baci ga Mojsije u nebo, i postaše kraste pune gnoja po ljudima i po stoci.
- ¹¹ I vračari ne mogoše stajati pred Mojsijem od krasta; jer behu kraste i na vračarima i na svim Misircima.
- ¹² I Gospod učini te otvrdnu srce Faraonovo, i ne posluša ih, kao što beše kazao Gospod Mojsiju.
- ¹³ Posle reče Gospod Mojsiju: Ustani rano i izadji pred Faraona, i reci mu: Ovako veli Gospod Bog jevrejski: Pusti narod moj da mi posluži.
- ¹⁴ Jer ću sada pustiti sva zla svoja na srce tvoje i na sluge tvoje i na narod tvoj, da znaš da niko nije kao ja na celoj zemlji.
- ¹⁵ Jer sada kad pružih ruku svoju, mogah i tebe i narod tvoj udariti pomorom, pa te ne bi više bilo na zemlji;
- ¹⁶ Ali te ostavih da pokažem na tebi silu svoju, i da se pripoveda ime moje po svoj zemlji.
- ¹⁷ I ti se još podižeš na moj narod, i nećeš da ga pustiš?
- ¹⁸ Evo, sutra ću u ovo doba pustiti grad vrlo velik, kakvog nije bilo u Misiru otkako je postao pa dosada.
- ¹⁹ Zato sada pošlji, te skupi stoku svoju i šta god imaš u polju, jer će pasti grad na sve ljude i na stoku što se zateče u polju i ne bude skupljeno u kuću, i izginuće.
- ²⁰ Koji se god izmedju sluga Faraonovih poboja reči Gospodnje, on brže skupi sluge svoje i stoku svoju u kuću;
- ²¹ A koji ne maraše za reč Gospodnju, on ostavi sluge svoje i stoku svoju u polju.
- ²² I Gospod reče Mojsiju: Pruži ruku svoju k nebu, neka udari grad po svoj zemlji misirskoj, na ljude i na stoku i na sve bilje po polju u zemlji misirskoj.
- ²³ I Mojsije pruži štap svoj k nebu, i Gospod pusti gromove i grad, da oganj skakaše na zemlju. I tako Gospod učini, te pade grad na zemlju misirsku.
- ²⁴ A beše grad i oganj smešan s gradom silan veoma, kakvog ne beše u svoj zemlji misirskoj otkako je ljudi u njoj.
- ²⁵ I pobi grad po svoj zemlji misirskoj šta god beše u polju od čoveka do živinčeta; i sve bilje u polju potre grad, i sva drveta u polju polomi.
- ²⁶ Samo u zemlji gesemskoj, gde behu sinovi Izrailjevi, ne beše grada.
- ²⁷ Tada posla Faraon, te dozva Mojsija i Arona, i reče im: Sada zgreših; Gospod je pravedan, a ja i moj narod jesmo bezbožnici.
- ²⁸ Molite se Gospodu, jer je dosta, neka prestanu gromovi Božji i grad, pa ću vas pustiti, i više vas neće niko ustavljati.
- ²⁹ A Mojsije mu reče: Kad izadjem iza grada, raširiću ruke svoje ka Gospodu, a gromovi će prestati i grada neće više biti, da znaš da je Gospodnja zemlja.
- ³⁰ A ti i sluge tvoje znam da se još nećete bojati Gospoda Boga.
- ³¹ I propade lan i ječam, jer ječam beše klasao, a lan se glavičio.

³² A pšenica i krupnik ne propade, jer beše pozno žito.

³³ I Mojsije otišavši od Faraona iza grada raširi ruke svoje ka Gospodu, i prestaše gromovi i grad, i dažd ne padaše na zemlju.

³⁴ Ali Faraon videvši gde presta dažd i grad i gromovi, stade opet grešiti, i srce mu otvrdnu i njemu i slugama njegovim.

³⁵ Otvrdnu srce Faraonu, te ne pusti sinove Izrailjeve, kao što beše kazao Gospod preko Mojsija.

ПОГЛАВЉЕ 10

A Gospod reče Mojsiju: Idi k Faraonu, jer sam ja učinio da otvrdne srce njegovo i srce sluga njegovih, da učinim ove znake svoje među njima,

² I da pripovedaš sinovima svojim i unucima svojim šta učinih u Misiru i kakve znake svoje pokazah na njima, da biste znali da sam ja Gospod.

³ I otide Mojsije i Aron k Faraonu, i rekoše mu: Ovako veli Gospod Bog jevrejski: Dokle ćeš se protiviti da se ne poniziš preda mnom? Pusti narod moj da mi posluži.

⁴ Jer ako nećeš pustiti narod moj, evo sutra ću naneti skakavce na zemlju tvoju;

⁵ I pokriće svu zemlju da se neće videti zemlja, i poješće ostatak što se sačuvao, koji vam je ostao iza grada, i poješće sva drveta što vam rastu u polju.

⁶ I napuniće ih se kuće tvoje i kuće svih sluga tvojih i kuće svih Misiraca, šta nisu videli oci tvoji ni oci otaca tvojih, otkako su postali na zemlji do danas. I okrenuvši se otide od Faraona.

⁷ A sluge rekoše Faraonu: Dokle će nas taj mučiti? Pusti ih neka posluže Gospodu Bogu svom. Zar još ne vidiš gde propade Misir?

⁸ I dozvaše opet Mojsija i Arona pred Faraona, i reče im: Idite, poslužite Gospodu Bogu svom. A koji su što će ići?

⁹ A Mojsije reče: S decom svojom i sa starcima svojim ići ćemo, sa sinovima svojim i sa kćerima svojim, sa stokom svojom sitnom i krupnom ići ćemo, jer imamo praznik Gospodnji.

¹⁰ A on im reče: Tako bio Gospod s vama, kako ću vas ja pustiti s decom vašom! Vidite da zlo mislite.

¹¹ Neće biti tako; nego vi ljudi idite i poslužite Gospodu, jer to ištete. I otera ih od sebe Faraon.

¹² Tada reče Gospod Mojsiju: Pruži ruku svoju na zemlju misirsku, da dodju skakavci na zemlju misirsku i pojedu sve bilje po zemlji, šta god osta iza grada.

¹³ I pruži Mojsije štap svoj na zemlju misirsku, i Gospod navede ustoku na zemlju, te duva celi dan i celu noć; a kad svanu, donese ustoka skakavce.

¹⁴ I dodjoše skakavci na svu zemlju misirsku, i popadaše po svim krajevima misirskim silni veoma, kakvih pre nikada nije bilo niti će kad biti onakvih.

¹⁵ I pokriše svu zemlju, da se zemlja ne vidjaše, i pojedose svu travu na zemlji i sav rod na drvetima, što osta iza grada, i ne osta ništa zeleno od drveta i od bilja poljskog u svoj zemlji misirskoj.

¹⁶ Tada Faraon brže dozva Mojsija i Arona, i reče: Zgreših Gospodu Bogu vašem i vama.

¹⁷ Ali mi još sada samo oprostí greh moj, i molite se Gospodu Bogu svom da ukloni od mene samo ovu smrt.

¹⁸ I otide Mojsije od Faraona, i pomoli se Gospodu.

- 19** I okrenu Gospod vetar od zapada vrlo jak, koji uze skakavce i baci ih u Crveno more, i ne osta nijedan skakavac u celoj zemlji misirskoj.
- 20** Ali Gospod učini te otvrdnu srce Faraonu, i ne pusti sinove Izrailjeve.
- 21** I reče Gospod Mojsiju: Pruži ruku svoju k nebu, i biće tama po zemlji misirskoj takva da će je pipati.
- 22** I Mojsije pruži ruku svoju k nebu, i posta gusta tama po svoj zemlji misirskoj za tri dana.
- 23** Ne vidjahu jedan drugog, i niko se ne mače s mesta gde beše za tri dana; ali se kod svih sinova Izrailjevih videlo po stanovima njihovim.
- 24** Tada Faraon dozva Mojsija, i reče: Idite, poslužite Gospodu; samo stoka vaša sitna i krupna neka ostane, a deca vaša neka idu s vama.
- 25** A Mojsije reče: Treba da nam daš i šta ćemo prineti i sažeci na žrtvu Gospodu Bogu svom;
- 26** Zato i stoka naša nek ide s nama, da ne ostane ni papka, jer izmedju nje treba da uzmemo čim ćemo poslužiti Gospodu Bogu svom, a ne znamo kojim ćemo poslužiti Gospodu dokle ne dodjemo onamo.
- 27** Ali Gospod učini te otvrdnu srce Faraonu, i ne hte ih pustiti.
- 28** I reče mu Faraon: Idi od mene, i čuvaj se da mi više ne dodješ na oči, jer ako mi dodješ na oči, poginućeš.
- 29** A Mojsije reče: Pravo si kazao; neću ti više doći na oči.

ПОГЛАВЉЕ 11

- A** Gospod reče Mojsiju: Još ću jedno zlo pustiti na Faraona i na Misir, pa će vas onda pustiti; pustiće sasvim, i još će vas terati.
- 2** A sada kaži narodu neka svaki čovek ište u suseda svog i svaka žena u susede svoje nakita srebrnih i nakita zlatnih.
- 3** I Gospod učini te narod nadje ljubav u Misiraca; i sam Mojsije beše vrlo velik čovek u zemlji misirskoj kod sluga Faraonovih i kod naroda.
- 4** I reče Mojsije: Ovako veli Gospod: Oko ponoći proći ću kroz Misir,
- 5** I pomreće svi prvenci u zemlji misirskoj, od prvenca Faraonovog, koji htede sedeti na prestolu njegovom, do prvenca sluškinje za žrvnjem, i od stoke šta je god prvenac.
- 6** I biće vika velika po svoj zemlji misirskoj, kakve još nije bilo niti će je kad biti.
- 7** A kod sinova Izrailjevih nigde neće ni pas jezikom svojim maći ni medju ljudima ni medju stokom, da znate da je Gospod učinio razliku izmedju Izrailjaca i Misiraca.
- 8** I doći će sve te sluge tvoje k meni, i pokloniće mi se govoreći: Idi, i ti i sav narod koji je pristao za tobom. I onda ću izaći. I otide Mojsije od Faraona s velikim gnevom.
- 9** A Gospod reče Mojsiju: Neće vas poslušati Faraon, da bih umnožio čudesa svoja u zemlji misirskoj.
- 10** I Mojsije i Aron učiniše sva ova čudesa pred Faraonom, a Gospod učini te otvrdnu srce Faraonu, i ne pusti sinove Izrailjeve iz zemlje svoje.

ПОГЛАВЉЕ 12

I reče Gospod Mojsiju i Aronu u zemlji misirskoj govoreći:

² Ovaj mesec da vam je početak mesecima, da vam je prvi mesec u godini.

³ Kažite svemu zboru Izrailjevom i recite: Desetog dana ovog meseca svaki neka uzme jagnje ili jare, po porodicama, po jedno na dom;

⁴ Ako li je dom mali za jagnje ili jare, neka uzme k sebi suseda, koji mu je najbliži, s onoliko duša koliko treba da mogu pojesti jagnje ili jare.

⁵ A jagnje ili jare da vam bude zdravo, muško, od godine; izmedju ovaca ili izmedju koza uzmite.

⁶ I čuvajte ga do četrnaestog dana ovog meseca, a tada savkoliki zbor Izrailjev neka ga zakolje uveče.

⁷ I neka uzmu krvi od njega i pokrope oba dovratka i gornji prag na kućama u kojima će ga jesti.

⁸ I neka jedu meso iste noći, na vatri pečeno, s hlebom presnim i sa zeljem gorkim neka jedu.

⁹ Nemojte jesti sirovo ni u vodi kuvano, nego na vatri pečeno, s glavom i s nogama i s drobom.

¹⁰ I ništa nemojte ostaviti do jutra; ako li bi šta ostalo do jutra, spalite na vatri.

¹¹ A ovako jedite: opasani, obuća da vam je na nogu i štap u ruci, i jedite hitno, jer je prolazak Gospodnji.

¹² Jer ću proći po zemlji misirskoj tu noć, i pobiću sve prvence u zemlji misirskoj od čoveka do živinčeta, i sudiću svim bogovima misirskim, ja Gospod.

¹³ A krv ona biće vam znak na kućama, u kojima ćete biti; i kad vidim krv, proći ću vas, te neće biti medju vama pomora, kad stanem ubijati po zemlji misirskoj.

¹⁴ I taj će vam dan biti za spomen, i praznovaćete ga Gospodu od kolena do kolena; praznujte ga zakonom večnim.

¹⁵ Sedam dana jedite hlebove presne, i prvog dana uklonite kvasac iz kuća svojih; jer ko bi god jeo šta s kvascem od prvog dana do sedmog, istrebiće se ona duša iz Izrailja.

¹⁶ Prvi dan biće sveti sabor; tako i sedmi dan imaćete sveti sabor; nikakav posao da se ne radi u te dane, osim šta treba za jelo svakoj duši, to ćete samo gotoviti.

¹⁷ I držite dan presnih hlebova, jer u taj dan izvedoh vojske vaše iz zemlje misirske; držite taj dan od koljena do koljena zakonom večnim.

¹⁸ Prvog meseca četrnaesti dan uveče počnite jesti presne hlebove pa do dvadeset prvog dana istog meseca uveče.

¹⁹ Za sedam dana da se ne nadje kvasca u kućama vašim; jer ko bi god jeo šta s kvascem, istrebiće se ona duša iz zbora Izrailjevog, bio došljak ili rođen u zemlji.

²⁰ Ništa s kvascem nemojte jesti, nego jedite hleb presan po svim stanovima svojim.

²¹ I sazva Mojsije sve starešine izrailjske, i reče im: Izberite i uzmite sebi jagnje ili jare po porodicama svojim, i zakoljite pashu.

²² I uzmite kitu isopa i zamočite je u krv, koja će biti u zdeli, i pokropite gornji prag i oba dovratka krvlju, koja će biti u zdeli, i nijedan od vas da ne izlazi na vrata kućna do jutra.

²³ Jer će izaći Gospod da bije Misir, pa kad vidi krv na gornjem pragu i na oba dovratka, proći će Gospod mimo ona vrata, i neće dati krvniku da udje u kuće vaše da ubija.

²⁴ I držite ovo kao zakon tebi i sinovima tvojim doveka.

²⁵ I kad dodjete u zemlju koju će vam dati Gospod, kao što je kazao, držite ovu službu.

²⁶ I kad vam kažu sinovi vaši: Kakva vam je to služba?

- 27** Recite: Ovo je žrtva za prolazak Gospodnji, kad prodje kuće sinova Izrailjevih u Misiru ubijajući Misirce, a domove naše sačuva. Tada narod savi glavu i pokloni se.
- 28** I otidoše i učiniše sinovi Izrailjevi, kako zapovedi Gospod preko Mojsija i Arona, tako učiniše.
- 29** A oko ponoći pobi Gospod sve prvence u zemlji misirskoj od prvenca Faraonovog koji htede sedeti na prestolu njegovom do prvenca sužnja u tamnici, i šta god beše prvenac od stoke.
- 30** Tada usta Faraon one noći, on i sve sluge njegove i svi Misirci, i bi vika velika u Misiru, jer ne beše kuće u kojoj ne bi mrtvaca.
- 31** I dozva Mojsija i Arona po noći i reče: Ustajte, idite iz naroda mog i vi i sinovi Izrailjevi, i otidite, poslužite Gospodu, kao što govoriste.
- 32** Uzmite i ovce svoje i goveda svoja, kao što govoriste, i idite, pa i mene blagoslovite.
- 33** I Misirci navaljivahu na narod da brže idu iz zemlje, jer govorahu: Izgibosmo svi.
- 34** I narod uze testo svoje još neuskislo, umotavši ga u haljine svoje, na ramena svoja.
- 35** I učiniše sinovi Izrailjevi po zapovesti Mojsijevoj, i zaiskaše u Misiraca nakita srebrnih i nakita zlatnih i haljina.
- 36** I Gospod učini, te narod nadje ljubav u Misiraca, te im dadoše; tako opleniše Misirce.
- 37** I otidoše sinovi Izrailjevi iz Ramese u Sohot, oko šest stotina hiljada pešaka, samih ljudi osim dece.
- 38** I drugih ljudi mnogo otide s njima, i stoke sitne i krupne vrlo mnogo.
- 39** I od testa koje iznesoše iz Misira ispekoše pogače presne, jer ne beše uskislo kad ih poteraše Misirci, te ne mogaše oklevati, niti spremiše sebi brašnjenice.
- 40** A baviše se sinovi Izrailjevi u Misiru četiri stotine i trideset godina.
- 41** I kad se navrši četiri stotine i trideset godina, u isti dan izadjoše sve vojske Gospodnje iz zemlje misirske.
- 42** Ta se noć svetkuje Gospodu, u koju ih izvede iz Misira; to je noć Gospodnja, koju treba da svetkuju sinovi Izrailjevi od koljena na koljeno.
- 43** I reče Gospod Mojsiju i Aronu: Ovo neka bude zakon za pashu: nijedan tudjin da je ne jede;
- 44** A svaki sluga vaš kupljen za novce, kad ga obrežete, onda neka je jede.
- 45** Došljak ili najamnik da je ne jede.
- 46** U istoj kući da se jede, da ne iznesete mesa od nje iz kuće, i kosti da joj ne prelomite.
- 47** Sav zbor Izrailjev neka čini tako.
- 48** Ako bi kod tebe sedeo tudjin i hteo bi svetkovati pashu Gospodnju, neka mu se obrežu sve muškinje, pa onda neka pristupi da je svetkuje, i neka bude kao rodjen u zemlji; a niko neobrezan da je ne jede.
- 49** Zakon jedan da je i rodjenom u zemlji i došljaku koji sedi medju vama.
- 50** I učiniše svi sinovi Izrailjevi kako zapovedi Gospod Mojsiju i Aronu, tako učiniše.
- 51** I taj dan izvede Gospod sinove Izrailjeve iz zemlje misirske u četama njihovim.

ПОГЛАВЉЕ 13

I reče Gospod Mojsiju govoreći:

- 2** Posveti mi svakog prvenca, šta god otvara matericu u sinova Izrailjevih, i od ljudi i od stoke; jer je moje.

- ³ I Mojsije reče narodu: Pamтите ovaj dan, u koji izidjoste iz Misira, iz doma ropskog, jer vas rukom kreplekom izvede Gospod odande; neka se dakle ne jede ništa s kvascem.
- ⁴ Danas izlazite, meseca Aviva;
- ⁵ Pa kad te Gospod uvede u zemlju hananejsku i hetejsku i amorejsku i jevejsku i jevusejsku, za koju se zakleo ocima tvojim da će ti je dati, zemlju u kojoj teče mleko i med, tada da služiš službu ovu ovog meseca;
- ⁶ Sedam dana jedi hlebove presne, a sedmi dan neka je praznik Gospodnji.
- ⁷ Hlebovi presni da se jedu sedam dana, i da se ne vidi u tebe ništa s kvascem, niti da se vidi u tebe kvasac u celom kraju tvom.
- ⁸ I kazaćeš sinu svom u taj dan govoreći: Ovo je za ono što mi je učinio Gospod kad sam izlazio iz Misira.
- ⁹ I neka ti bude kao znak na ruci tvojoj i kao spomen pred očima tvojim, da ti zakon Gospodnji bude u ustima; jer te je rukom kreplekom izveo Gospod iz Misira.
- ¹⁰ Zato vrši zakon ovaj na vreme, od godine do godine.
- ¹¹ I kad te uvede Gospod u zemlju hananejsku, kao što se zakleo tebi i tvojim ocima, i da ti je,
- ¹² Odvajaćeš Gospodu šta god otvara matericu, i od stoke tvoje šta god otvara matericu, šta je muško, da bude Gospodu.
- ¹³ A svako magare prvenče otkupi jagnjetom ili jaretom; ako li ga ne bi otkupio, slomi mu vrat. Ali svakog prvenca čovečjeg izmedju sinova svojih otkupi.
- ¹⁴ A kad te zapita sin tvoj unapred govoreći: Šta je to? Reci mu: Rukom kreplekom izvede nas Gospod iz Misira, iz doma ropskog.
- ¹⁵ Jer kad otvrdnu Faraon, te nas ne hte pustiti, pobi Gospod sve prvence u zemlji misirskoj od prvenca čovečjeg do prvenca od stoke; zato prinosim Gospodu sve muško što otvara matericu, a svakog prvenca sinova svojih otkupljujem.
- ¹⁶ I to neka ti je kao znak na ruci i kao počeonik medju očima tvojim, da nas je rukom kreplekom izveo Gospod iz Misira.
- ¹⁷ A kad Faraon pusti narod, ne odvede ih Bog putem k zemlji filistejskoj, ako i beše kraći, jer Bog reče: Da se ne pokaje narod kad vidi rat, i ne vrati se u Misir.
- ¹⁸ Nego Bog zavede narod putem preko pustinje na Crvenom Moru. A vojničkim redom izidjoše sinovi Izrailjevi iz zemlje misirske.
- ¹⁹ I Mojsije uze kosti Josifove sa sobom; jer beše zakleo sinove Izrailjeve rekavši: Zaista će vas pohoditi Bog, a tada iznesite kosti moje odavde sa sobom.
- ²⁰ Tako otišavši iz Sohota stadoše u logor u Etamu, nakraj pustinje.
- ²¹ A Gospod idjaše pred njima danju u stupu od oblaka vodeći ih putem, a noću u stupu od ognja svetleći im, da bi putovali danju i noću.
- ²² I ne uklanjaše ispred naroda stup od oblaka danju ni stup od ognja noću.

ПОГЛАВЉЕ 14

I reče Gospod Mojsiju govoreći:

- ² Kaži sinovima Izrailjevim neka saviju i stanu u logor pred Pi-Airot izmedju Migdola i mora prema Vel-Sefonu; prema njemu neka stanu u logor pokraj mora.
- ³ Jer će Faraon reći za sinove Izrailjeve: Zašli su u zemlju, zatvorila ih je pustinja.
- ⁴ I učiniću da otvrdne srce Faraonu, te će poći u poteru za vama, i ja ću se proslaviti na njemu i na svoj vojsci njegovoj, i Misirci će poznati da sam ja Gospod. I učiniše tako.

- ⁵ A kad bi javljeno caru misirskom da je pobjegao narod, promeni se srce Faraonovo i sluga njegovih prema narodu, te rekoše: Šta učinismo, te pustismo Izrailja da nam ne služi?
- ⁶ I upreže u kola svoja, i uze narod svoj sa sobom.
- ⁷ I uze šest stotina kola izabranih i šta još beše kola misirskih, i nad svima vojvode.
- ⁸ I Gospod učini te otvrdnu srce Faraonu caru misirskom, i podje u poteru za sinovima Izrailjevim, kad sinovi Izrailjevi otidoše pod rukom visokom.
- ⁹ I teravši ih Misirci stigoše ih, sva kola Faraonova, konjici njegovi i vojska njegova, kad behu u logoru na moru kod Pi-Airota prema Vel-Sefonu.
- ¹⁰ I kad se približi Faraon, podigoše sinovi Izrailjevi oči svoje a to Misirci idu za njima, i uplašiše se vrlo, i povikaše sinovi Izrailjevi ka Gospodu.
- ¹¹ I rekoše Mojsiju: Zar ne beše grobova u Misiru, nego nas dovede da izginemo u pustinji? Šta učini, te nas izvede iz Misira.
- ¹² Nismo li ti govorili u Misiru i rekli: Prođi nas se, neka služimo Misircima? Jer bi nam bolje bilo služiti Misircima nego izginuti u pustinji.
- ¹³ A Mojsije reče narodu: Ne bojte se, stanite pa gledajte kako će vas Gospod izbaviti danas; jer Misirce koje ste videli danas, nećete ih nikada više videti do veka.
- ¹⁴ Gospod će se biti za vas, a vi ćete ćutati.
- ¹⁵ A Gospod reče Mojsiju: Što vičeš k meni? Kaži sinovima Izrailjevim neka idu.
- ¹⁶ A ti digni štap svoj i pruži ruku svoju na more, i rascepi ga, pa neka idu sinovi Izrailjevi posred mora suvim.
- ¹⁷ I gle, ja ću učiniti da otvrdne srce Misircima, te će poći za njima; i proslaviću se na Faraonu i na svoj vojsci njegovoj, na kolima njegovim i na konjicima njegovim.
- ¹⁸ I Misirci će poznati da sam ja Gospod, kad se proslavim na Faraonu, na kolima njegovim i na konjicima njegovim.
- ¹⁹ I podiže se andjeo Gospodnji, koji idjaše pred vojskom izrailjskom, i otide im za ledja; i podiže se stup od oblaka ispred njih, i stade im za ledja.
- ²⁰ I došav medju vojsku misirsku i vojsku izrailjsku beše onim oblak mračan a ovim svetljaše po noći, te ne pristupiše jedni drugima celu noć.
- ²¹ I pruži Mojsije ruku svoju na more, a Gospod uzbi more vetrom istočnim, koji jako duvaše celu noć, i osuši more, i voda se rastupi.
- ²² I podjoše sinovi Izrailjevi posred mora suvim, i voda im stajaše kao zid s desne strane i s leve strane.
- ²³ I Misirci terajući ih podjoše za njima posred mora, svi konji Faraonovi, kola i konjici njegovi.
- ²⁴ A u stražu jutarnju pogleda Gospod na vojsku misirsku iz stupa od ognja i oblaka, i smete vojsku misirsku.
- ²⁵ I pobaca točkove kolima njihovim, te ih jedva vucijahu. Tada rekoše Misirci: Bežimo od Izrailja, jer se Gospod nije za njih s Misircima.
- ²⁶ A Gospod reče Mojsiju: Pruži ruku svoju na more, neka se vrati voda na Misirce, na kola njihova i na konjike njihove.
- ²⁷ I Mojsije pruži ruku svoju na more, i dodje opet more na silu svoju pred zoru, a Misirci nagoše bežati prema moru; i Gospod baci Misirce usred mora.
- ²⁸ A vrativši se voda potopi kola i konjike sa svom vojskom Faraonovom, što ih god beše pošlo za njima u more, i ne osta od njih nijedan.
- ²⁹ I sinovi Izrailjevi idjahu posred mora suvim; i stajaše im voda kao zid s desne strane i s

leve strane.

30 I izbavi Gospod Izrailja u onaj dan iz ruku misirskih; i vide Izrailj mrtve Misirce na bregu morskom.

31 I vide Izrailj silu veliku, koju pokaza Gospod na Misircima, i narod se poboja Gospoda, i verova Gospodu i Mojsiju sluzi Njegovom.

ПОГЛАВЉЕ 15

Tada zapeva Mojsije i sinovi Izrailjevi ovu pesmu Gospodu, i rekoše ovako: Pevaću Gospodu, jer se slavno proslavi; konja i konjika vrže u more.

2 Sila je moja i pesma moja Gospod, koji me izbavi; On je Bog moj, i slaviću Ga; Boga oca mog, i uzvišavaću Ga.

3 Gospod je velik ratnik; ime mu je Gospod.

4 Kola Faraonova i vojsku njegovu vrže u more; izbrane vojvode njegove utopiše se u crvenom moru.

5 Bezdani ih pokriše; padoše u dubinu kao kamen.

6 Desnica Tvoja, Gospode, proslavi se u sili; desnica Tvoja, Gospode, satre neprijatelja.

7 I mnoštvom veličanstva svog oborio si one koji ustaše na te; pustio si gnev svoj, i proždre ih kao slamu.

8 Od daha nozdrva Tvojih sabra se voda; stade u gomilu voda koja teče; stinuše se vali usred mora.

9 Neprijatelj reče: Teraću, stignuću, deliću plen; nasitiće ih se duša moja, izvući ću mač svoj, istrebiće ih ruka moja.

10 Ti dunu vetrom svojim, i more ih pokri, i utonuše kao olovo u dubokoj vodi.

11 Ko je kao Ti medju silnima. Gospode? Ko je kao Ti slavan u svetosti, strašan u hvali, i da čini čudesa?

12 Ti pruži desnicu svoju, i proždre ih zemlja.

13 Vodiš milošću svojom narod, koji si iskupio, vodiš krepošću svojom u stan svetosti svoje.

14 Čuće narodi, i zadrhtaće; muka će spopasti one koji žive u zemlji filistejskoj.

15 Tada će se prepasti starešine edomske, junake moavske spopašće drhat, uplašiće se svi koji žive u hananskoj.

16 Spopašće ih strah i trepet; od veličine ruke Tvoje zamuknuće kao kamen, dokle ne prodje narod Tvoj, Gospode, dokle ne prodje narod koji si zadobio.

17 Odvešćeš ih i posadićeš ih na gori nasledstva svog, na mestu koje si sebi za stan spremio, Gospode, u svetinji, Gospode, koju su Tvoje ruke utvrdile.

18 Gospod će carovati doveka.

19 Jer udjoše konji Faraonovi s kolima njegovim i s konjicima njegovim u more, i Gospod povrati na njih vodu morsku; a sinovi Izrailjevi predjoše suvim posred mora.

20 I Marija proročica, sestra Aronova, uze bubanj u ruku svoju; a za njom izidjoše sve žene s bubnjevima i sviralama.

21 I otpevaše im Marija: Pevajte Gospodu, jer se slavno proslavi; konja i konjika vrže u more.

22 Potom krenu Mojsije sinove Izrailjeve od Mora Crvenog, i podjoše u pustinju Sur; i tri dana išavši po pustinji ne nadjoše vodu.

- ²³ Odande dodjoše u Meru, ali ne mogoše piti vodu u Meri, jer beše gorka; otuda se prozva mesto Mera.
- ²⁴ Tada stade narod vikati na Mojsija govoreći: Šta ćemo piti?
- ²⁵ I Mojsije zavapi ka Gospodu, a Gospod mu pokaza drvo, te ga metnu u vodu, i voda posta slatka. Onde mu dade uredbu i zakon, i onde ga okuša.
- ²⁶ I reče: Ako dobro uzaslušaš glas Gospoda Boga svog, i učiniš što je pravo u očima Njegovim, i ako prigneš uho k zapovestima Njegovim i sačuvaš sve uredbe Njegove, nijednu bolest koju sam pustio na Misir neću pustiti na tebe; jer sam ja Gospod, lekar tvoj.
- ²⁷ I dodjoše u Elim, gde beše dvanaest izvora i sedamdeset palmi; i onde stadoše u logor kod vode.

ПОГЛАВЉЕ 16

- O**d Elima se podigoše, i sav zbor sinova Izrailjevih dodje u pustinju Sin, koja je izmedju Elima i Sinaja, petnaestog dana drugog meseca pošto izidjoše iz zemlje misirske.
- ² I stade vikati sav zbor sinova Izrailjevih na Mojsija i na Arona u pustinji,
- ³ I rekoše im sinovi Izrailjevi: Kamo da smo pomrli od ruke Gospodnje u zemlji misirskoj, kad sedasmo kod lonaca s mesom i jedjasmo hleba izobila! Jer nas izvedoste u ovu pustinju da pomorite sav ovaj zbor gladju.
- ⁴ A Gospod reče Mojsiju: Evo učiniću da vam daždi iz neba hleb, a narod neka izlazi i kupi svaki dan koliko treba na dan, da ga okušam hoće li hoditi po mom zakonu ili neće.
- ⁵ A šestog dana neka zgotove šta donesu, a neka bude dvojinom onoliko koliko nakupe svaki dan.
- ⁶ I reče Mojsije i Aron svim sinovima Izrailjevim: Doveče ćete poznati da vas je Gospod izveo iz zemlje misirske;
- ⁷ A sutra ćete videti slavu Gospodnju; jer je čuo viku vašu na Gospoda. Jer šta smo mi da vičete na nas?
- ⁸ I reče Mojsije: Doveče će vam dati Gospod mesa da jedete a ujutru hleba da se nasitite; jer je čuo Gospod viku vašu, kojom vičete na Nj. Jer šta smo mi? Nije na nas vaša vika nego na Gospoda.
- ⁹ I reče Mojsije Aronu: Kaži svemu zboru sinova Izrailjevih: Pristupite pred Gospoda, jer je čuo viku vašu.
- ¹⁰ I kad reče Aron svemu zboru sinova Izrailjevih, pogledaše u pustinju, i gle, slava Gospodnja pokaza se u oblaku.
- ¹¹ I Gospod reče Mojsiju govoreći:
- ¹² Čuo sam viku sinova Izrailjevih. Kaži im i reci: Doveče ćete jesti mesa, a sutra ćete se nasititi hleba, i poznaćete da sam ja Gospod Bog vaš.
- ¹³ I uveče doleteše prepelice i prekriliše logor, a ujutru pade rosa oko logora;
- ¹⁴ A kad se diže rosa, a to po pustinji nešto sitno okruglo, sitno kao slana po zemlji.
- ¹⁵ I kad vide sinovi Izrailjevi, govorahu jedan drugom: Šta je ovo? Jer ne znahu šta beše. A Mojsije im reče: To je hleb što vam dade Gospod da jedete.
- ¹⁶ To je za šta zapovedi Gospod: kupite ga svaki dan koliko kome treba za jelo, po gomor na glavu, po broju duša vaših, svaki neka uzme za one koji su mu u šatoru.
- ¹⁷ I učiniše tako sinovi Izrailjevi; i nakupiše koji više koji manje.
- ¹⁸ Pa meriše na gomor, i ne dodje više onom koji nakupi mnogo, niti manje onom koji nakupi malo, nego svaki nakupi koliko mu je trebalo da jede.

- 19** I reče im Mojsije: Niko da ne ostavlja od toga za sutra.
- 20** Ali ne poslušajte Mojsija, nego neki ostaviše od toga za sutra, te se ucrva i usmrde. I rasrdi se Mojsije na njih.
- 21** Tako ga kupljahu svako jutro, svaki koliko mu trebaše za jelo; a kad sunce ogrevaše, tada se rastapaše.
- 22** A u šesti dan nakupiše hleba dvojinom, po dva gomora na svakog; i dodjoše sve starešine od zbora, i javiše Mojsiju.
- 23** A on im reče: Ovo kaza Gospod: Sutra je subota, odmor svet Gospodu; šta ćete peći, pecite, i šta ćete kuvati, kuvajte danas; a šta preteče, ostavite i čuvajte za sutra.
- 24** I ostaviše za sutra, kao što zapovedi Mojsije, i ne usmrde se niti beše crva u njemu.
- 25** I reče Mojsije: Jedite to danas, jer je danas subota Gospodnja, danas nećete naći u polju.
- 26** Šest ćete dana kupiti, a sedmi je dan subota, tada ga neće biti.
- 27** I u sedmi dan izidjoše neki od naroda da kupe, ali ne nadjoše.
- 28** A Gospod reče Mojsiju: Dokle ćete se protiviti zapovestima mojim i zakonima mojim?
- 29** Vidite, Gospod vam je dao subotu, zato vam daje šestog dana hleba na dva dana. Stojte svaki na svom mestu, i neka ne odlazi niko sa svog mesta u sedmi dan.
- 30** I počinu narod u sedmi dan.
- 31** I dom Izrailjev prozva taj hleb mana; a beše kao seme korijandrovo, beo, i na jeziku kao medeni kolači.
- 32** I reče Mojsije: Ovo je zapovedio Gospod: napuni gomor toga, neka se čuva od kolena do kolena vašeg, da vide hleb, kojim sam vas hranio u pustinji kad vas izvedoh iz zemlje misirske.
- 33** I reče Mojsije Aronu: Uzmi krčag i naspi pun gomor mane, i metni pred Gospoda da se čuva od kolena do kolena vašeg.
- 34** I ostavi ga Aron pred svedočanstvom da se čuva, kao što zapovedi Gospod Mojsiju.
- 35** A sinovi Izrailjevi jedoše manu četrdeset godina dok ne dodjoše u zemlju u kojoj će živeti; jedoše manu dok ne dodjoše na među zemlje hananske.
- 36** A gomor je desetina efe.

ПОГЛАВЉЕ 17

- 1** I podiže se iz pustinje Sina sav zbor sinova Izrailjevih putem svojim po zapovesti Gospodnjoj, i stadoše u logor u Rafidinu; a onde ne beše vode da narod pije.
- 2** I narod se svadjaše s Mojsijem govoreći: Daj nam vode da pijemo. A on im reče: Što se svadjate sa mnom? Što kušate Gospoda?
- 3** Ali narod beše onde žedan vode, te vikaše narod na Mojsija, i govoraše: Zašto si nas izveo iz Misira da nas i sinove naše i stoku našu pomoriš žedju?
- 4** A Mojsije zavapi ka Gospodu govoreći: Šta ću činiti s ovim narodom? Još malo pa će me zasuti kamenjem.
- 5** A Gospod reče Mojsiju: Prodji pred narod, i uzmi sa sobom starešine izrailjske, i štap svoj kojim si udario vodu uzmi u ruku svoju, i idi.
- 6** A ja ću stajati pred tobom onde na steni na Horivu; a ti udari u stenu, i poteći će iz nje voda da pije narod. I učini Mojsije tako pred starešinama izrailjskim.
- 7** A mesto ono prozva Masa i Meriva zato što se svadjaše sinovi Izrailjevi i što kušaaše

Gospoda govoreći: Je li Gospod među nama ili nije?

⁸ Ali dodje Amalik da se bije s Izrailjem u Rafidinu.

⁹ A Mojsije reče Isusu: Izberi nam ljude, te izadji i bij se s Amalikom; a ja ću sutra stati na vrh brda sa štapom Božjim u ruci.

¹⁰ I učini Isus kako mu reče Mojsije, i pobi se s Amalikom; a Mojsije i Aron i Or izadjoše na vrh brda.

¹¹ I dokle Mojsije držaše u vis ruke svoje, pobedjivahu Izrailjci, a kako bi spustio ruke, odmah nadvladjivahu Amaličani.

¹² Ali ruke Mojsiju otežaše, zato uzeše kamen i podmetnuše poda nj, te sede; a Aron i Or držahu mu ruke jedan s jedne strane a drugi s druge, i ne klonuše mu ruke do zahoda sunčanog.

¹³ I razbi Isus Amalika i narod njegov ostrim mačem.

¹⁴ Potom reče Gospod Mojsiju: Zapiši to za spomen u knjigu, i kaži Isusu neka pamti da ću sasvim istrebiti spomen Amalikov ispod neba.

¹⁵ Tada načini Mojsije oltar, i nazva ga: Gospod, zastava moja.

¹⁶ I reče: Što se ruka beše podigla na presto Gospodnji, Gospod će ratovati na Amalika od kolena do kolena.

ПОГЛАВЉЕ 18

A Jotor sveštenik madijanski, tast Mojsijev, ču sve što učini Gospod Mojsiju i Izrailju narodu svom, kako izvede Gospod Izrailja iz Misira;

² I uze, Jotor tast Mojsijev, Seforu ženu Mojsijevu, koju beše poslao natrag,

³ I dva sina njena, od kojih jednom beše ime Girsam, jer reče: Tudjin sam u zemlji tudjoj,

⁴ A drugom beše ime Elijezer, jer, reče, Bog oca mog bi mi u pomoći i ote me od mača Faraonovog.

⁵ I podje Jotor, tast Mojsijev, sa sinovima njegovim i sa ženom njegovom k Mojsiju u pustinju, gde beše u logoru pod gorom Božijom.

⁶ I poruči Mojsiju: Ja tast tvoj Jotor idem k tebi i žena tvoja i oba sina njena s njom.

⁷ I Mojsije izadje na susret tastu svom i pokloni mu se i celiva ga; i upitaše se za zdravlje, pa udjoše pod šator njegov.

⁸ I pripovedi Mojsije tastu svom sve što učini Gospod Faraonu i Misircima radi Izrailja, i sve nevolje, koje ih nalaziše putem, i kako ih izbavi Gospod.

⁹ I radovaše se Jotor svemu dobru što učini Gospod Izrailju izbavivši ga iz ruke misirske;

¹⁰ I reče Jotor: Blagosloven da je Gospod, koji vas izbavi iz ruke misirske, i iz ruke Faraonove, koji izbavi narod iz ropstva misirskog.

¹¹ Sad vidim da je Gospod veći od svih bogova, jer čim se ponošahu onim ih samim nadvisi.

¹² I uze Jotor, tast Mojsijev i prinese Bogu žrtvu paljenicu i prinos; i dodje Aron i sve starešine izrailjske, i jedoše s tastom Mojsijevim pred Bogom.

¹³ A sutradan sede Mojsije da sudi narodu; i stajaše narod pred Mojsijem od jutra do večera.

¹⁴ A tast Mojsijev gledajući sve šta radi s narodom, reče: Šta to radiš s narodom? Zašto sediš sam, a sav narod stoji pred tobom od jutra do večera.

¹⁵ A Mojsije reče tastu svom: Jer dolazi narod k meni da pita Boga.

- 16** Kad imaju šta medju sobom, dolaze k meni, te im sudim i kazujem naredbe Božje i zakone Njegove.
- 17** A tast Mojsijev reče mu: Nije dobro šta radiš.
- 18** Umorićeš se i ti i narod koji je s tobom; jer je to teško za tebe, nećeš moći sam vršiti.
- 19** Nego poslušaj mene; ja ću te svetovati, i Bog će biti s tobom; ti budi pred Bogom za narod, i stvari njihove javljaj Bogu;
- 20** I uči ih naredbama i zakonima Njegovim, i pokazuj im put kojim će ići i šta će raditi.
- 21** A iz svega naroda izaberi ljude poštene, koji se boje Boga, ljude pravedne, koji mrze na mito, pa ih postavi nad njima za poglavare, hiljadnike, stotnike, pedesetnike i desetnike;
- 22** Oni neka sude narodu u svako doba; pa svaku stvar veliku neka javljaju tebi, a svaku stvar malu neka raspravljaju sami; tako će ti biti lakše, kad i oni stanu nositi teret s tobom.
- 23** Ako to učiniš, i Bog ti zapovedi, možeš se održati, i sav će narod doći mirno na svoje mesto.
- 24** I Mojsije posluša tasta svog, i učini sve što reče.
- 25** I izabra Mojsije iz svega Izrailja ljude poštene, i postavi ih za poglavare nad narodom, hiljadnike, stotnike, pedesetnike i desetnike.
- 26** Koji sudjahu narodu u svako doba, a stvari teške javljahu Mojsiju, a male stvari raspravljahu sami.
- 27** Posle otpusti Mojsije tasta svog, koji se vrati u svoju zemlju.

ПОГЛАВЉЕ 19

Prvog dana trećeg meseca, pošto izadjoše sinovi Izrailjevi iz Misira, tog dana dodjoše u pustinju sinajsku.

2 Krenuvši se iz Rafidina dodjoše u pustinju sinajsku, i stadoše u logor u pustinji, a logor načiniše Izrailjci onde pod gorom.

3 I Mojsije izadje na goru k Bogu; i povika mu Gospod s gore govoreći: Ovako kaži domu Jakovljevom, i reci sinovima Izrailjevim:

4 Videli ste šta sam učinio Misircima i kako sam vas kao na krilima orlovim nosio i doveo vas k sebi.

5 A sada ako dobro uzaslušate glas moj i ušćuvate zavet moj, bićete moje blago mimo sve narode, premda je moja sva zemlja.

6 I bićete mi carstvo sveštениčko i narod svet. To su reči koje ćeš kazati sinovima Izrailjevim.

7 A Mojsije dodje i sazva starešine narodne; i kaza im sve ove reči koje mu Gospod zapovedi.

8 A sav narod odgovori složno i reče: Šta je god kazao Gospod činićemo. I Mojsije javi Gospodu reči narodne.

9 A Gospod reče Mojsiju: Evo, ja ću doći k tebi u gustom oblaku, da narod čuje kad ti stanem govoriti i da ti veruje do veka. Jer Mojsije beše javio Gospodu reči narodne.

10 I reče Gospod Mojsiju: Idi k narodu, i osveštaj ih danas i sutra, i neka operu haljine svoje;

11 I neka budu gotovi za treći dan, jer će u treći dan sići Gospod na goru sinajsku pred svim narodom.

12 A postavićeš narodu medju unaokolo, i reći ćeš: Čuvajte se da ne stupite na goru i da se ne dotaknete kraja njenog; šta se god dotakne gore, poginuće;

- 13** Toga da se niko ne dotakne rukom, nego kamenjem da se zaspe ili da se ustrelj, bilo živinče ili čovek, da ne ostane u životu. Kad rog zatrubi otežući onda neka podju na goru.
- 14** I Mojsije sidje s gore k narodu; i osvešta narod, i oprašje haljine svoje.
- 15** I reče narodu: Budite gotovi za treći dan, i ne ležite sa ženama.
- 16** A treći dan kad bi ujutru, gromovi zagrmeše i munje zasevaše, i posta gust oblak na gori, i zatrubi truba veoma jako, da zadrhta sav narod koji beše u logoru.
- 17** Tada Mojsije izvede narod iz logora pred Boga, i stadoše ispod gore.
- 18** A gora se sinajska sva dimiše, jer sidje na nju Gospod u ognju; i dim se iz nje podizaše kao dim iz peći, i sva se gora tresla veoma.
- 19** I truba sve jače trubljaše, i Mojsije govoraše a Bog mu odgovaraše glasom.
- 20** I Gospod sišavši na goru sinajsku, na vrh gore, pozva Mojsija na vrh gore; i izadje Mojsije.
- 21** A Gospod reče Mojsiju: Sidji, opomeni narod da ne prestupe medje da vide Gospoda, da ne bi izginuli od mene.
- 22** I sami sveštenici, koji pristupaju ka Gospodu, neka se osveštaju, da ih ne bi pobio Gospod.
- 23** A Mojsije reče Gospodu: Neće moći narod izaći na goru sinajsku, jer si nas Ti opomenuo rekavši: Načini medju gori i osveštaj je.
- 24** A Gospod mu reče: Idi, sidji, pa onda dodji ti i Aron s tobom; a sveštenici i narod neka ne prestupe medje da se popnu ka Gospodu, da ih ne bi pobio.
- 25** I sidje Mojsije k narodu, i kaza im.

ПОГЛАВЉЕ 20

Tada reče Bog sve ove reči govoreći:

- 2** Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje misirske, iz doma ropskog.
- 3** Nemoj imati drugih bogova uza me.
- 4** Ne gradi sebi lik rezani niti kakvu sliku od onog što je gore na nebu, ili dole na zemlji, ili u vodi, ispod zemlje.
- 5** Nemoj im se klanjati niti im služiti, jer sam ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj, koji pohodim grehe otačke na sinovima do trećeg i do četvrtog koljena, onih koji mrze na mene;
- 6** A činim milost na hiljadama onih koji me ljube i čuvaju zapovesti moje.
- 7** Ne uzimaj uzalud ime Gospoda Boga svog; jer neće pred Gospodom biti prav ko uzme ime Njegovo uzalud.
- 8** Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ.
- 9** Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje.
- 10** A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvom; tada nemoj raditi nijedan posao, ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živinče tvoje, ni stranac koji je medju vratima tvojim.
- 11** Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i šta je god u njima; a u sedmi dan počinu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga.
- 12** Poštuj oca svog i mater svoju, da ti se produže dani na zemlji, koju ti da Gospod Bog tvoj.
- 13** Ne ubij.

- 14** Ne čini preljube.
- 15** Ne kradi.
- 16** Ne svedoči lažno na bližnjeg svog.
- 17** Ne poželi kuću bližnjeg svog, ne poželi ženu bližnjeg svog, ni slugu njegovog, ni sluškinju njegovu, ni vola njegovog, ni magarca njegovog, niti išta što je bližnjeg tvog.
- 18** I sav narod vide grom i munju i trubu gde trubi i goru gde se dimi; i narod videvši to uzmače se i stade izdaleka,
- 19** I rekoše Mojsiju: Govori nam ti, i slušaćemo; a neka nam ne govori Bog, da ne pomremo.
- 20** A Mojsije reče narodu: Ne bojte se, jer Bog dodje da vas iskuša i da vam pred očima bude strah Njegov da ne biste grešili.
- 21** I narod stajaše izdaleka, a Mojsije pristupi k mraku u kome beše Bog.
- 22** I Gospod reče Mojsiju: Ovako kaži sinovima Izrailjevim: videli ste gde vam s neba govori.
- 23** Ne gradite uza me bogove srebrne, ni bogove zlatne ne gradite sebi.
- 24** Oltar od zemlje načini mi, na kome ćeš mi prinositi žrtve svoje paljenice i žrtve svoje zahvalne, sitnu i krupnu stoku svoju. Na kome god mestu zapovedim da se spominje ime moje, doći ću k tebi i blagosloviću te.
- 25** Ako li mi načiniš oltar od kamena, nemoj načiniti od tesanog kamena; jer ako povučesh po njemu gvoždjem, oskvrnićeš ga.
- 26** Nemoj uz basamake ići k oltaru mom, da se ne bi otkrila golotinja tvoja kod njega.

ПОГЛАВЉЕ 21

A ovo su zakoni koje ćeš im postaviti:

- 2** Ako kupiš roba Jevrejina, šest godina neka ti služi, a sedme nek otide slobodan bez otkupa.
- 3** Ako bude došao inokosan, neka i otide inokosan; ako li bude imao ženu, neka ide i žena s njim.
- 4** Ako ga gospodar njegov oženi, i žena mu rodi sinove ili kćeri, žena s decom svojom neka bude gospodaru njegovom, a on neka otide sam.
- 5** Ako li rob reče tvrdo: Ljubim gospodara svog, ženu svoju i decu svoju, neću da idem da budem slobodan,
- 6** Onda neka ga dovede gospodar njegov pred sudije i postavi na vratima ili kod dovratka, i onde neka mu gospodar probuši uho šilom, pa neka mu robuje doveka.
- 7** Ako ko proda kćer svoju da bude robinja, da ne odlazi kao robovi što odlaze.
- 8** Ako ne bude po volji gospodaru svom, i on je ne uzme za ženu, neka je pusti na otkupe; ali da nema vlasti prodati je u tudj narod učinivši joj neveru.
- 9** Ako li je zaruči sinu svom, da joj učini po pravu koje imaju kćeri.
- 10** Ako li uzme drugu, da joj ne umali hrane ni odela ni zajednice.
- 11** Ako joj ovo troje ne učini, onda nek otide bez otkupa.
- 12** Ko udari čoveka, te umre, da se pogubi.
- 13** Ako li ne bude hteo, nego mu ga Bog dade u ruke, odrediću ti mesto kuda može pobeći.
- 14** Ako bi ko namerno ustao na bližnjeg svog da ga ubije iz prevare, odvući ga i od oltara

mog da se pogubi.

15 Ko udari oca svog ili mater svoju, da se pogubi.

16 Ko ukrade čoveka i proda ili se nadje u njegovim rukama, da se pogubi.

17 Ko opsuje oca svog ili mater svoju, da se pogubi.

18 Kad se svade ljudi, pa jedan udari drugog kamenom ili pesnicom, ali onaj ne umre nego padne u postelju,

19 Ako se pridigne i izadje o štapu, da ne bude kriv onaj koji je udario, samo dangubu da mu naknadi i svu vidarinu da plati.

20 Ko udari roba svog ili robinju štapom tako da mu umre pod rukom, da je kriv;

21 Ali ako preživi dan ili dva, da nije kriv, jer je njegov novac.

22 Kad se svade ljudi, pa koji od njih udari trudnu ženu tako da izadje iz nje dete, ali se ne dogodi smrt, da plati globu koliko muž ženin reče, a da plati preko sudija;

23 Ako li se dogodi smrt, tada ćeš uzeti život za život,

24 Oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nogu za nogu,

25 Užeg za užeg, ranu za ranu, modricu za modricu.

26 Ako ko udari po oku roba svog ili robinju svoju, te mu pokvari oko, da ga otpusti slobodnog za oko njegovo.

27 I ako izbije zub robu svom ili robinji svojoj, da ga pusti slobodnog za zub njegov.

28 Ako vo ubode čoveka ili ženu, te umre, da se vo zaspe kamenjem i da se ne jede meso od njega, a gospodar od vola da nije kriv.

29 Ali ako je vo pre bio bodač i gospodar njegov znao za to pa ga nije čuvao, te ubije čoveka ili ženu, vo da se zaspe kamenjem, i gospodar njegov da se pogubi.

30 Ako mu se odredi da se otkupi, neka da otkup za život svoj, koliko mu se odredi.

31 Ako ubode sina ili kćer, da mu bude po istom zakonu.

32 Ako li roba ubode vo ili robinju, da da gospodaru njihovom trideset sikala srebra i vo da se zaspe kamenjem.

33 Ako ko otkrije jamu ili iskopa jamu a ne pokrije, pa upadne vo ili magarac,

34 Da naknadi gospodar od jame i plati novcem gospodaru njihovom, a što je uginulo da je njegovo.

35 Ako vo jednog ubode vola drugom, te pogine, onda da prodadu vola živog i novce da podele, tako i ubijenog vola da podele.

36 Ako li se znalo da je vo pre bio bodač pa ga nije čuvao gospodar njegov, da da vola za vola, a ubijeni neka bude njemu.

ПОГЛАВЉЕ 22

Ko ukrade vola ili ovcu ili kozu, i zakolje ili proda, da vrati pet volova za jednog vola, a četiri ovce ili koze za jednu ovcu ili kozu.

2 Ako se lupež uhvati gde potkopava, te bude ranjen tako da umre, da ne bude kriv za krv onaj koji ga bude ubio;

3 Ali ako se bude sunce rodilo, da je kriv za krv. A lupež sve da naknadi; ako li ne bi imao, onda da se on proda za svoju kradju.

4 Ako se nadje šta je pokrao u njegovoj ruci živo, bio vo ili magarac ili ovca ili koza, da vrati dvostruko.

5 Ko potre njivu ili vinograd pustivši stoku svoju da pase po tudjoj njivi, da naknadi

najboljim sa svoje njive i najboljim iz svog vinograda.

⁶ Ako izadje vatra i naidje na trnje, pa izgori stog ili žito koje još stoji ili njiva, da naknadi onaj koji je zapalio.

⁷ Ako ko da bližnjemu svom novce ili posudje na ostavu, pa se ukrade iz kuće njegove, ako se nadje lupež, da plati dvojinom;

⁸ Ako li se ne nadje lupež, onda gospodar od one kuće da stane pred sudije da se zakune da nije posegao rukom svojom na stvar bližnjeg svog.

⁹ Za svaku stvar za koju bi bila raspra, ili za vola ili za magarca ili za ovcu ili za kozu, ili za haljinu, za svaku stvar izgublenu, kad ko kaže da je njegova, pred sudije da dodje raspra obojice, pa koga osude sudije, onaj da vrati bližnjemu svom dvojinom.

¹⁰ Ako ko da bližnjemu svom da čuva magarca ili vola ili ovcu ili kozu ili kako god živinče, pa uquine ili ohrone, ili ga ko otera a da niko ne vidi,

¹¹ Zakletva Gospodnja neka bude izmedju njih, da nije posegao rukom svojom na stvar bližnjeg svog, i gospodar od stvari neka pristane, a onaj da ne plati.

¹² Ako li mu bude ukradeno, neka plati gospodaru njegovom.

¹³ Ako li ga bude rastrgla zverka da donese od njega svedodžbu, i da ne plati šta je rastrgnuto.

¹⁴ Ako ko uzme od bližnjeg svog živinče na poslugu, pa ohrone ili uquine, a gospodar mu ne bude kod njega, da plati.

¹⁵ Ako li gospodar bude kod njega, da ne plati. Ako li bude najmljeno, da plati samo najam.

¹⁶ Ko bi prevario devojk, koja nije zaručena, te bi spavao s njom, da joj da miraz i uzme je za ženu.

¹⁷ A ako mu je otac njen ne bi hteo dati, da da novaca koliko ide u miraz devojci.

¹⁸ Veštici ne daj da živi.

¹⁹ Ko bi obležao živinče, da se pogubi.

²⁰ Ko žrtvu prinosi bogovima drugim osim jedinog Gospoda, da se istrebi kao prokletnik.

²¹ Došljaku nemoj činiti krivo niti ga ucveliti, jer ste bili došljaci u zemlji misirskoj.

²² Nemojte ucveliti udovice i sirote.

²³ Ako li koju ucveliš u čem god, i poviče k meni, čuću viku njenu,

²⁴ I zapaliće se gnev moj, i pobiću vas mačem, pa će vaše žene biti udovice i vaša deca sirote.

²⁵ Kad daš u zajam novaca narodu mom, siromahu koji je kod tebe, nemoj mu biti kao kamatnik, ne udarajte na nj kamate.

²⁶ Ako uzmeš u zalogu haljinu bližnjemu svom, vrati mu je pre nego sunce zadje;

²⁷ Jer mu je to sve odelo čim zaklanja telo svoje; u čem će spavati? Pa kad poviče k meni, ja ću ga čuti, jer sam milostiv.

²⁸ Nemoj psovati sudije, i starešini naroda svog ne govori ružno.

²⁹ Od letine svoje i od žitkih stvari svojih nemoj se zatezati da prineseš prvine; prvenca izmedju sinova svojih meni da daš.

³⁰ Tako čini s volom svojim i s ovcom i s kozom; sedam dana neka bude s majkom svojom, a osmog dana da ga daš meni.

³¹ Bićete mi sveti ljudi; mesa u polju rastrgnuta ne jedite, bacite ga psima.

Ne iznosi lažnih glasova; ne pristaj s bezbožnikom da svedočiš krivo.

² Ne idi za množinom na zlo, i ne govori na sudu povodeći se za većim brojem da se izvrne pravda.

³ Siromahu u parnici njegovoj ne gledaj što je siromah.

⁴ Ako naidješ na vola neprijatelja svog ili na magarca njegovog, gde je zalutao, odvedi ga k njemu.

⁵ Ako vidiš gde je nenauidniku tvom pao magarac pod teretom svojim, nemoj da ga ostaviš, nego mu pomoz.

⁶ Nemoj izvrnuti pravde siromahu svom u parnici njegovoj.

⁷ Reči lažne kloni se, i bezazlenog i pravog nemoj ubiti, jer neću opravdati bezbožnika.

⁸ Ne uzimaj poklona, jer poklon zaslepljuje okate i izvrće reči pravima.

⁹ Došljake ne cveli, jer vi znate kakva je duša došljaku, jer ste bili došljaci u zemlji misirskoj.

¹⁰ Šest godina zasejavaj zemlju svoju i sabiraj rod njen;

¹¹ A sedme godine ostavi je neka počine, da jedu siromasi naroda tvog, a šta iza njih ostane neka jedu zveri poljske; tako radi i s vinogradom svojim i s maslinikom svojim.

¹² Šest dana radi poslove svoje, a u sedmi dan počini, da se odmori vo tvoj i magarac tvoj, i da odahne sin robinje tvoje i došljak.

¹³ Držite se svega što sam vam kazao. Ne pominjite imena bogova tudjih, i da se ne čuje iz usta vaših.

¹⁴ Tri puta preko godine svetkuj mi:

¹⁵ Praznik presnih hlebova drži; sedam dana jedi hlebove presne, kao što sam ti zapovedio, na vreme, meseca Aviva, jer si tada izašao iz Misira; i niko da ne izadje preda me prazan;

¹⁶ I praznik žetve prvina od truda tvog što poseješ u polju svom; i praznik berbe na svršetku svake godine, kad sabereš trud svoj s njive.

¹⁷ Tri puta preko godine sve muškinje tvoje da izlazi pred Gospoda Boga.

¹⁸ Krv od žrtve moje ne prinosi uz hlebove kisele, i pretilina praznika mog da ne prenoći do jutra.

¹⁹ Prvine od prvog roda zemlje svoje donesi u kuću Gospoda Boga svog; nemoj kuvati jagnjeta u mleku majke njegove.

²⁰ Evo, ja šaljem andjela svog pred tobom da te čuva na putu, i da te odvede na mesto koje sam ti pripravo.

²¹ Čuvaj ga se, i slušaj ga, nemoj da ga rasrdiš, jer vam neće oprostiti greh, jer je moje ime u njemu.

²² Nego ako ga dobro uzaslušaš i ustvoriš sve što kažem, ja ću biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik tvojim protivnicima.

²³ Jer će andjeo moj ići pred tobom i odvešće te u zemlju amorejsku i hetejsku i ferezejsku i hananejsku i jevejsku i jevusejsku, i ja ću ih istrebiti.

²⁴ Nemoj se klanjati bogovima njihovim niti im služiti, ni činiti šta oni čine, nego ih sasvim obori i likove njihove sasvim izlomi.

²⁵ I služite Gospodu Bogu svom, i On će blagosloviti hleb tvoj i vodu tvoju; i ukloniću bolest izmedju vas.

²⁶ Neće biti pometkinje ni nerotkinje u zemlji tvojoj; i broj dana tvojih napuniću.

²⁷ Pustiću strah svoj pred tobom, i uplašiću svaki narod na koji dodješ, i obratiću k tebi

pleći svih neprijatelja tvojih.

28 Poslaću i stršljene pred tobom, da teraju Jeveje, Hananeje i Heteje ispred tebe.

29 Neću ih oterati ispred tebe za jednu godinu, da ne opusti zemlja i da se zverje poljsko ne namnoži na tebe.

30 Pomalo ću ih odgoniti ispred tebe dokle se ne namnožiš i zauzmeš zemlju.

31 I postaviću medje tvoje od mora crvenog do mora filistejskog i od pustinje do reke; jer ću vama u ruke dati one koji žive u onoj zemlji da ih oteraš ispred sebe.

32 Nemoj hvatati vere s njima ni s bogovima njihovim.

33 Neka ne sede u zemlji tvojoj, da te ne navrate da se ogrešiš o mene, jer bi služio bogovima njihovim, i to bi ti bila zamka.

ПОГЛАВЉЕ 24

1 reče Mojsiju: Izadji gore ka Gospodu ti i Aron i Nadav i Avijud i sedamdeset starešina Izrailjevih, i poklonite se izdaleka.

2 I Mojsije sam neka pristupi ka Gospodu, a oni neka ne pristupe; i narod neka ne ide na gore s njim.

3 I dodje Mojsije, i kaza narodu sve reči Gospodnje i sve zakone. I odgovori narod jednim glasom i rekoše: Činićemo sve što je rekao Gospod.

4 I napisa Mojsije sve reči Gospodnje, i ustavši rano načini oltar pod gorom i dvanaest stupova za dvanaest plemena Izrailjevih.

5 I posla mladiće izmedju sinova Izrailjevih, koji prinesoše žrtve paljenice i prinesoše teoce na žrtve zahvalne Gospodu.

6 I uzevši Mojsije polovinu krvi, metnu u zdele, a polovinu krvi izli na oltar.

7 I uze knjigu zavetnu i pročitao narodu. A oni rekoše: Šta je god rekao Gospod činićemo i slušaćemo.

8 A Mojsije uze krv, i pokropi njom narod, i reče: Evo krv zaveta, koji učini Gospod s vama za sve reči ove.

9 Potom otide gore Mojsije i Aron, Nadav i Avijud, i sedamdeset starešina Izrailjevih.

10 I videše Boga Izrailjevog, i pod nogama Njegovim kao delo od kamena safira i kao nebo kad je vedro.

11 I ne pruži ruke svoje na izabrane izmedju sinova Izrailjevih, nego videše Boga, pa jedoše i piše.

12 I reče Gospod Mojsiju: Popni se k meni na goru, i ostani ovde, i daću ti ploče od kamena, zakon i zapovesti, koje sam napisao da ih učiš.

13 Tada usta Mojsije s Isusom, koji ga služaše, i izadje Mojsije na goru Božiju.

14 A starešinama reče: Sedite tu dok se vratimo k vama; a eto Aron i Or s vama; ko bi imao šta, neka ide k njima.

15 I otide Mojsije na goru, a oblak pokri goru.

16 I beše slava Gospodnja na gori sinajskoj, i oblak je pokrivaše šest dana; a u sedmi dan viknu Mojsija ispred oblaka.

17 I slava Gospodnja beše po vidjenju kao oganj koji sažiže na vrh gore pred sinovima Izrailjevim.

18 I Mojsije udje usred oblaka, i pope se na goru; i osta Mojsije na gori četrdeset dana i četrdeset noći.

I Gospod reče Mojsiju govoreći:

² Reci sinovima Izrailjevim da mi skupe prilog: od svakog koji drage volje da, uzmite prilog meni.

³ A ovo je prilog što ćete uzimati od njih, zlato i srebro i bronzu,

⁴ I porfiru i skerlet i crvac i tanko platno i kostret,

⁵ I kože ovnujske crvene obojene, i kože jazavičije, i drvo sitim,

⁶ Ulje za videlo, mirise za ulje pomazanja i za mirisavi kad,

⁷ Kamenje onihovo i kamenje za ukivanje na oplećak i naprsnik.

⁸ I neka mi načine svetinju, da medju njima nastavam;

⁹ Kao što ću ti pokazati sliku od šatora i sliku od svih stvari njegovih, tako da načinite.

¹⁰ Neka načine kovčeg od drveta sitima, u dužinu od dva lakta i po, a u širinu od podrug lakta, i u visinu od podrug lakta.

¹¹ I pokuj ga čistim zlatom, iznutra i spolja pokuj ga; i ozgo mu načini zlatan venac unaokolo.

¹² I salij mu četiri biočuga od zlata, i metni mu ih na četiri ugla, da mu s jedne strane budu dva biočuga i s druge strane dva biočuga.

¹³ I načini poluge od drveta sitima, i okuj ih u zlato.

¹⁴ I provuci poluge kroz biočuge s obe strane kovčegu, da se o njima nosi kovčeg;

¹⁵ U biočuzima na kovčegu neka stoje poluge, da se ne vade iz njih.

¹⁶ Pa u kovčeg metni svedočanstvo, koje ću ti dati.

¹⁷ I načini zaklopac od čistog zlata, u dužinu od dva lakta i po, a u širinu od podrug lakta.

¹⁸ I načini dva heruvima zlatna, jednostavne ih načini, na dva kraja zaklopcu.

¹⁹ I načini heruvima jednog na jednom kraju a drugog heruvima na drugom kraju; na zaklopcu načinite dva heruvima na oba kraja.

²⁰ I neka heruvimi rašire krila u vis da zaklanjaju krilima zaklopac, i neka budu licem okrenuti jedan drugom, prema zaklopcu neka su okrenuta lica heruvimima.

²¹ I metnućeš zaklopac ozgo na kovčeg, a u kovčeg ćeš metnuti svedočanstvo koje ću ti dati.

²² I tu ću se sastajati s tobom i govoriću ti ozgo sa zaklopca izmedju dva heruvima, koji će biti na kovčegu od svedočanstva, sve što ću ti zapovedati za sinove Izrailjeve.

²³ Načini i sto od drveta sitima, u dužinu od dva lakta, a u širinu od jednog lakta, a u visinu od podrug lakta.

²⁴ I pokuj ga čistim zlatom, i načini mu venac zlatan unaokolo.

²⁵ I načini mu oplatu unaokolo s podlanice, i načini zlatan venac oko oplate.

²⁶ I načini mu četiri biočuga od zlata, i metni mu te biočuge na četiri ugla koji će mu biti kod četiri noge.

²⁷ Pod oplatom neka budu biočuzi, da u njima stoje poluge da se nosi sto.

²⁸ A poluge načini od drveta sitima, i okuj ih zlatom da se o njima nosi sto.

²⁹ I načini mu zdele i čaše i vedra i kotliće, kojima će se prelivati, a načinićeš ih od čistog zlata.

³⁰ I metaćeš na sto hlebove, da su postavljeni svagda preda mnom.

³¹ I načini svećnjak od čistog zlata, jednostavan neka bude svećnjak; stup i grane i čašice, jabuke, i cvetovi neka budu u njega.

- ³² A šest grana neka mu izlazi sa strana, tri grane s jedne strane svećnjaka a tri grane s druge strane svećnjaka.
- ³³ Tri čašice kao badem neka budu na jednoj grani i jabuka i cvet, i tri čašice kao badem i jabuka i cvet na drugoj grani; tako neka bude na šest grana što izlaze iz svećnjaka.
- ³⁴ I na samom svećnjaku neka budu četiri čašice kao badem i jabuke i cvetovi.
- ³⁵ Jedna jabuka pod dve grane što izlaze iz njega, i jedna jabuka pod druge dve grane što izlaze iz njega, i jedna jabuka pod druge dve grane što izlaze iz njega; tako će biti pod šest grana što će izlaziti iz svećnjaka;
- ³⁶ Jabuke i grane njihove iz njega neka izlaze; sve jednostavno od čistog zlata.
- ³⁷ I načinićeš mu sedam žižaka, i palićeš ih da svetle sa svake strane;
- ³⁸ I usekači i spremice za gar neka budu od čistog zlata.
- ³⁹ Od talanta čistog zlata neka bude načinjen sa svim tim spravama.
- ⁴⁰ I gledaj, te načini sve ovo po slici koja ti je pokazana na gori.

ПОГЛАВЉЕ 26

- A** šator ćeš načiniti od deset zavesa od tankog platna uzvedenog i od porfire i od skerleta i od crvca; i po njima da budu vezeni heruvimi.
- ² Jedan zaves neka bude dvadeset i osam lakata dug i četiri lakta širok; svi zavesi da budu jedne mere.
- ³ Pet zavesa neka se sastavljaju jedan s drugim, i pet drugih zavesa neka se sastavljaju jedan s drugim.
- ⁴ I načini petlje od porfire po kraju jednog zavesa, gde će se krajevi sastavljati, i tako načini po kraju drugog zavesa, gde će se krajevi sastavljati.
- ⁵ Pedeset petalja načini na jednom zavesu, a pedeset petalja načini na kraju drugog zavesa, gde će se sastavljati s drugim, a petlje da budu jedna prema drugoj.
- ⁶ I načini pedeset kuka od zlata, da zapneš zavesu jedan za drugi kukama, i tako će biti šator jedan.
- ⁷ I načini zavesu od kostreti za naslon nad šatorom; jedanaest takvih zavesu načini.
- ⁸ Zaves jedan neka bude trideset lakata dug, a širok četiri lakta; tih jedanaest zavesu da su jedne mere.
- ⁹ I sastavi pet zavesu zajedno, a šest ostalih zajedno, na dvoje ćeš previti šesti zaves s prednje strane naslonu.
- ¹⁰ I načini pedeset petalja na stražnjem kraju prvog zavesu, gde će se sastavljati, a pedeset petalja na kraju drugog zavesu, gde će se sastavljati.
- ¹¹ I načini kuka bronzanih pedeset, i zapni kuke na petlje, i sastavi naslon, da bude jedno.
- ¹² A što je više u zavesu na naslonu, polovina zavesu što prečiće, neka visi na stražnjoj strani šatoru.
- ¹³ I lakat s jedne strane a lakat s druge strane što ima više u dužinu u zavesu na naslonu, neka visi šatoru sa strane i tamo i amo, da ga zaklanja.
- ¹⁴ I načini pokrivač naslonu od koža ovnujskih crvenih obojenih, i svrh njega pokrivač od koža jazavičijih.
- ¹⁵ I načini za šator daske od drveta sitima, koje će stajati pravo.
- ¹⁶ Deset lakata neka bude svaka daska duga a podrug lakta široka.
- ¹⁷ Dva čepa neka budu na dasci, jedan prema drugom najednako; tako načini na svakoj

dasci za šator.

18 Tako načini daske za šator, dvadeset dasaka na južnoj strani.

19 A pod dvadeset dasaka načini četrdeset stopica od srebra: dve stopice pod jednu dasku za dva čepa njena, i dve stopice pod drugu dasku za dva čepa njena.

20 A na drugoj strani šatora prema severu dvadeset dasaka.

21 Sa četrdeset stopica srebrnih, dve stopice pod jednu dasku i dve stopice pod drugu dasku.

22 A na zapadnoj strani šatora načini šest dasaka,

23 I dve daske na dva ugla od šatora.

24 I one neka se sastavljaju ozdo i neka se sastavljaju ozgo biočugom; tako neka bude u obe koje će biti na oba ugla.

25 Tako će biti osam dasaka sa stopicama srebrnim, sa šesnaest stopica, dve stopice pod jednu dasku, a dve stopice pod drugu dasku.

26 I načini prevornice od drveta sitima, pet za daske na jednoj strani šatora,

27 I pet prevornica za daske na drugoj strani šatora, i pet prevornica za daske na zapadnoj strani šatora do oba ugla.

28 A srednja prevornica da ide preko srede dasaka od jednog kraja do drugog.

29 A daske okuj zlatom, i biočuge im načini od zlata, da se kroz njih provuku prevornice, a i prevornice okuj zlatom.

30 Tako ćeš podignuti šator po slici koja ti je pokazana na gori.

31 I načini zaves od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog, i po njemu neka budu vezeni heruvimi.

32 I obesi ga o četiri stupa od drveta sitima, okovana zlatom, sa kukama zlatnim, na četiri stopice srebrne.

33 I obesi zaves o kuke, i unesi za zaves kovčeg od svedočanstva, da vam zaves rastavlja svetinju od svetinje nad svetinjama.

34 I metni zaklopac na kovčeg od svedočanstva u svetinji nad svetinjama.

35 I namesti sto pred zaves a svećnjak prema stolu na južnoj strani šatora, da sto stoji na severnoj strani.

36 I na vrata naslonu načinićeš zaves od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog, vezen;

37 I za taj zaves načinićeš pet stupova od drveta sitima, koje ćeš okovati zlatom, sa kukama zlatnim, i salićeš za njih pet stopica od bronz.

ПОГЛАВЉЕ 27

1 načini oltar od drveta sitima, pet lakata u dužinu i pet lakata u širinu, četvorouglast da bude oltar, tri lakta visok.

2 I na četiri ugla načini mu rogove, iz njega da izlaze rogovi, i okovaćeš ga u bronz.

3 I načinićeš mu lonce za pepeo i lopatice i kotliće i viljuške i mašice; sve mu posudje načini od bronz.

4 I načini mu rešetku od bronz kao mrežu, i načini u rešetke četiri biočuga od bronz na četiri ugla njena.

5 I metni je ispod oltara unaokolo, da bude rešetka do sredine oltara.

6 Načini i poluge oltaru, poluge od drveta sitima, i okuj ih u bronz.

- ⁷ I poluge da se provuku kroz biočuge, da budu poluge s dve strane oltaru, kad se nosi.
- ⁸ Načinićeš ga od dasaka da bude iznutra šupalj; kao što ti je pokazano na gori tako neka načine.
- ⁹ I načinićeš trem šatoru na južnoj strani; zavesi tremu da budu od tankog platna uzvedenog, sto lakata u dužinu na jednoj strani.
- ¹⁰ I dvadeset stupova i pod njih dvadeset stopica od bronzе, a kuke na stupovima i pasovi njihovi od srebra.
- ¹¹ Tako i sa zapadne strane da budu zavesi sto lakata dugi, i dvadeset stupova i dvadeset stopica od bronzе, na stupovima kuke i njihovi pasovi od srebra.
- ¹² A širina će tremu imati sa zapadne strane zavesе od pedeset lakata, deset stupova za njih i deset stopica pod njih.
- ¹³ A na prednjoj strani prema istoku biće trem širok pedeset lakata.
- ¹⁴ Od petnaest lakata neka budu zavesi na jednoj strani, i za njih tri stupa i tri stopice pod njih;
- ¹⁵ Na drugoj strani zavesi od petnaest lakata, i tri stupa za njih i tri stopice pod njih.
- ¹⁶ A nad vratima od trema zaves od dvadeset lakata od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog, vezen, i četiri stupa za nj, i pod njih četiri stopice.
- ¹⁷ Svi stupovi u tremu unaokolo da budu opasani srebrom, i kuke da su im srebrne a stopice od bronzе.
- ¹⁸ U dužinu će trem imati sto lakata, u širinu pedeset svuda, a u visinu pet lakata, da bude od tankog platna uzvedenog, a stopice od bronzе.
- ¹⁹ Sve posudje u šatoru za svaku službu, i sve kolje u njemu i sve kolje u tremu da bude od bronzе.
- ²⁰ I ti zapovedi sinovima Izrailjevim da ti donesu ulja maslinovog čistog cedjenog za videlo, da bi žišci goreli svagda.
- ²¹ U šatoru od sastanka pred zavesom, koji će zaklanjati svedočanstvo, neka ih Aron i sinovi njegovi spremaju da gore od večera do jutra pred Gospodom. To neka je uredba večna kolenima njihovim među sinovima Izrailjevim.

ПОГЛАВЉЕ 28

A ti uzmi k sebi Arona, brata svog sa sinovima njegovim izmedju sinova Izrailjevih da mi budu sveštenici, Aron i Nadav i Avijud i Eleazar i Itamar, sinovi Aronovi.

- ² I načini svete haljine Aronu, bratu svom, za čast i diku.
- ³ I kaži svim ljudima veštīm, koje sam napunio duha mudrosti, neka načine haljine Aronu, da se posveti da mi bude sveštenik.
- ⁴ A ovo su haljine što će načiniti: naprsnik i oplećak i plašt, košulja vezena, kapa i pojas. Te haljine svete neka naprave Aronu, bratu tvom i sinovima njegovim, da mi budu sveštenici,
- ⁵ I neka uzmu zlata i porfire i skerleta i crvca i tankog platna;
- ⁶ I neka načine oplećak od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog, vezen.
- ⁷ Dve poramenice neka budu na njemu, koje će se sastavljati na dva kraja, da se drži zajedno.
- ⁸ A pojas na njemu neka bude naprave iste kao i on, od zlata, od porfire, od skerleta, od crvca i od tankog platna uzvedenog.

- ⁹ I uzmi dva kamena oniha, i na njima izreži imena sinova Izrailjevih,
- ¹⁰ Šest imena njihovih na jednom kamenu, a šest imena ostalih na drugom kamenu po redu kako se koji rodio.
- ¹¹ Veštinom kamenarskom, kojom se režu pečati, izrezaćeš na ta dva kamena imena sinova Izrailjevih, i optoči ih zlatom unaokolo.
- ¹² I metni ta dva kamena na poramenice oplećku, da budu kameni za spomen sinovima Izrailjevim, i Aron da nosi imena njihova pred Gospodom na oba ramena svoja za spomen.
- ¹³ I načini kopče od zlata.
- ¹⁴ I dva lanca od čistog zlata načini jednaka pletena, i obesi lance pletene o kopče.
- ¹⁵ I naprsnik sudski načini naprave vezene onakve kao oplećak, od zlata, od porfire, od skerleta, od crvca i od tankog platna uzvedenog načini ga.
- ¹⁶ Neka bude četvorouglast i dvostruk, u dužinu s pedi i u širinu s pedi.
- ¹⁷ I udari po njemu drago kamenje, u četiri reda neka bude kamenje. U prvom redu: sardoniks, topaz i smaragd;
- ¹⁸ A u drugom redu: karbunkul, safir i dijamant;
- ¹⁹ A u trećem redu; ligur i ahat i ametist;
- ²⁰ A u četvrtom redu: hrisolit, onih i jaspis; neka budu ukovani u zlato u svom redu.
- ²¹ I tih kamena s imenima sinova Izrailjevih biće dvanaest po imenima njihovim, da budu rezani kao pečat, svaki sa svojim imenom, za dvanaest plemena.
- ²² I na naprsnik metni lance jednake, pletene, od čistog zlata.
- ²³ I dve grivne zlatne načini na naprsnik, i metni dve grivne na dva kraja naprsniku.
- ²⁴ Pa provuci dva lanca zlatna kroz dve grivne na krajevima naprsniku.
- ²⁵ A druga dva kraja od dva lanca zapni za dve kopče, i metni na poramenice od oplećka spred.
- ²⁶ I načini druge dve grivne zlatne, i metni ih na druga dva kraja naprsniku iznutra na strani koja je od oplećka.
- ²⁷ I načini još dve zlatne grivne, i metni ih na poramenice od oplećka ozdo prema sastavcima njegovim, više pojasa na oplećku.
- ²⁸ Tako neka vežu naprsnik grivne njegove za grivne na oplećku vrpcom od porfire, da stoji nad pojasom od oplećka, i da se ne odvaja naprsnik od oplećka.
- ²⁹ I neka nosi Aron imena sinova Izrailjevih na naprsniku sudskom na srcu svom kad ulazi u svetinju za spomen pred Gospodom vazda.
- ³⁰ I metni na naprsnik sudski Urim i Tumim, da bude na srcu Aronu kad ulazi pred Gospoda, i Aron će nositi sud sinova Izrailjevih na srcu svom pred Gospodom vazda.
- ³¹ I načini plašt pod oplećak sav od porfire.
- ³² I ozgo neka bude prorez u sredi, i neka bude optočen prorez svuda unaokolo trakom tkan, kao prorez u oklopa, da se ne razdre.
- ³³ A po skutu mu načini šipke od porfire i od skerleta i od crvca svuda unaokolo, i medju njima zlatna zvonca svuda unaokolo:
- ³⁴ Zvonce zlatno pa šipak, zvonce zlatno pa šipak po skutu od plašta svuda unaokolo.
- ³⁵ I to će biti na Aronu kad služi, da se čuje glas kad ulazi u svetinju pred Gospoda i kad izlazi, da ne pogine.
- ³⁶ I načini ploču od čistog zlata, i na njoj izreži kao na pečatu: Svetinja Gospodu.
- ³⁷ I veži je vrpcom od porfire za kapu, spred na kapi da stoji.

- ³⁸ I biće na čelu Aronovom, da nosi Aron grehe svetih prinosa koje prinesu sinovi Izrailjevi u svim darovima svojih svetih prinosa; biće na čelu njegovom vazda, da bi bili mili Gospodu.
- ³⁹ I načini košulju od tankog platna izmetanog, i načini kapu od tankog platna, a pojas načini vezen.
- ⁴⁰ I sinovima Aronovim načini košulje, i načini im pojase, i kapice im načini za čast i diku.
- ⁴¹ Pa to obuci Aronu bratu svom i sinovima njegovim, i pomaži ih i napuni im ruke i posveti ih da mi budu sveštenici.
- ⁴² I načini im gaće lanene, da se pokrije golo telo; od bedara do dna stegna da budu.
- ⁴³ I to neka je na Aronu i na sinovima njegovim kad ulaze u šator od sastanka ili kad pristupaju k oltaru da služe u svetinji, da ne bi noseći grehe poginuli. Ovo će biti uredba večna njemu i semenu njegovom nakon njega.

ПОГЛАВЉЕ 29

U činićeš im ovo kad ih staneš osveštavati da mi vrše službu sveštenu: uzmi tele i dva ovna zdrava,

- ² I hlebove presne i kolače presne zamešene s uljem, i pogače presne namazane uljem, od brašna pšeničnog umesi ih.
- ³ I metni ih u jednu kotaricu, i prinesi ih u kotarici s teletom i s dva ovna.
- ⁴ I dovedi Arona i sinove njegove pred vrata šatora od sastanka, i umij ih vodom.
- ⁵ I uzevši haljine obuci Aronu košulju i plašt ispod oplećka i oplećak i naprsnik, i opaši ga pojasom od oplećka.
- ⁶ I metni mu kapu na glavu i svetu ploču na kapu.
- ⁷ I uzmi ulje za pomazanje, i izlij mu na glavu, i pomazaćeš ga.
- ⁸ I sinove njegove dovedi i obuci im košulje;
- ⁹ I opaši ih pojasima, Arona i sinove njegove, i metni im kape na glave, da imaju sveštenstvo uredbom večnom. Tako ćeš posvetiti ruke Aronu i sinovima njegovim.
- ¹⁰ I dovedi tele pred šator od sastanka, a Aron i sinovi njegovi neka metnu ruke teletu na glavu.
- ¹¹ I zakolji tele pred Gospodom na vratima šatora od sastanka.
- ¹² I uzevši krvi od teleta pomaži rogove oltaru prstom svojim, a ostalu krv svu prolj na podnožje oltaru.
- ¹³ I uzmi sve salo po crevima, i mrežicu na jetri, i oba bubrega i salo oko njih, i zapali na oltaru.
- ¹⁴ A meso od teleta i kožu i balegu spali ognjem izvan logora; to je žrtva za greh.
- ¹⁵ Potom uzmi ovna jednog, i na glavu ovnu neka metnu ruke svoje Aron i sinovi njegovi.
- ¹⁶ I zakolji ovna i uzmi krvi od njega i pokropi oltar unaokolo.
- ¹⁷ A ovna izudi, i operi drob i noge, i metni ih na udove njegove i na glavu.
- ¹⁸ I svega ovna zapali na oltaru; to je žrtva paljenica Gospodu, miris ugodan, žrtva ognjena Gospodu.
- ¹⁹ Pa uzmi i drugog ovna, i neka mu metne Aron i sinovi njegovi ruke svoje na glavu.
- ²⁰ I zakolji tog ovna, i uzmi krvi od njega i pomaži njom kraj od desnog uha Aronu i kraj od desnog uha sinovima njegovim, i palac u desne ruke njihove i palac u desne noge njihove, a ostalom krvlju pokropi oltar unaokolo.

- 21** I uzmi krvi koja bude na oltaru i ulja za pomazanje, i pokropi Arona i haljine njegove, i sinove njegove i haljine njihove, i biće svet on i haljine njegove i sinovi njegovi i haljine njihove.
- 22** Potom uzmi salo od ovna i rep i salo što je po crevima i mrežicu na jetri i oba bubrega i salo oko njih, i desno pleće; jer je ovan posvetni;
- 23** I jedan hleb i jedan kolač s uljem i jednu pogaču iz kotarice u kojoj budu presni hlebovi pred Gospodom.
- 24** I to sve metni u ruke Aronu i u ruke sinovima njegovim, i obrći tamo i amo, da bude žrtva obrtana pred Gospodom.
- 25** Po tom uzmi im to iz ruku, i zapali na oltaru svrh žrtve paljenice, da bude miris ugodan pred Gospodom; to je žrtva ognjena Gospodu.
- 26** I uzmi grudi od ovna posvetnog, koji bude za Arona, i obrtaćeš ih tamo i amo, da bude žrtva obrtana pred Gospodom; i to će biti tvoj deo.
- 27** Tako ćeš osvetiti grudi od žrtve obrtane i pleće od žrtve podizane, šta je obrtano i šta je podizano od ovna posvetnog za Arona i za sinove njegove.
- 28** I to će biti Aronu i sinovima njegovim uredbom večnom od sinova Izrailjevih, jer je žrtva podizana. Kad je žrtva podizana sinova Izrailjevih od njihovih žrtava zahvalnih, žrtva podizana biće Gospodu.
- 29** A svete haljine Aronove neka budu sinovima njegovim nakon njega da se pomazuju u njima i da im se u njima posvećuju ruke.
- 30** Sedam dana neka ih oblači koji na njegovo mesto bude sveštenik izmedju sinova njegovih, koji će ulaziti u šator od sastanka da služi u svetinji.
- 31** A ovna posvetnog uzmi i skuvaj meso od njega na mestu svetom.
- 32** I Aron i sinovi njegovi neka na vratima šatora od sastanka jedu meso od tog ovna i hleb što je u kotarici.
- 33** Neka ga jedu oni za koje je bilo očišćenje da bi im se posvetile ruke da bi bili posvećeni; a drugi da ne jede, jer je stvar sveta.
- 34** Ako li bi ostalo šta mesa posvetnog ili hleba do jutra, onda što ostane sažeži ognjem, a da se ne jede, jer je stvar sveta.
- 35** I tako učini Aronu i sinovima njegovim po svemu što ti zapovedih; sedam dana svetićeš im ruke.
- 36** I svaki ćeš dan prinositi na žrtvu tele za greh radi očišćenja; i očistićeš oltar čineći očišćenje na njemu, i pomazaćeš ga da se osveti.
- 37** Sedam dana činićeš očišćenje na oltaru i osvetićeš ga, te će oltar biti svetinja nad svetinjama; šta se god dotakne oltara, biće sveto.
- 38** I ovo ćeš prinositi na oltaru: dva jagnjeta od godine svaki dan bez prekida.
- 39** Jedno jagnje prinosi jutrom a drugo prinosi večerom,
- 40** I još desetinu efe pšeničnog brašna smešana s uljem cedjenim, kog da bude četvrt ina, i naliv vina, četvrt ina na jedno jagnje.
- 41** A drugo jagnje prinesi uveče; kao sa žrtvom jutarnjom i s nalivom njenim tako i s ovom čini da bude miris ugodan, žrtva ognjena Gospodu.
- 42** To neka bude žrtva paljenica svagda od kolena do kolena vašeg na vratima šatora od sastanka pred Gospodom, gde ću se sastajati s vama da govorim s tobom.
- 43** I onde ću se sastajati sa sinovima Izrailjevim, da se osvećuje slavom mojom.
- 44** I osvetiću šator od sastanka i oltar; i Arona i sinove njegove osvetiću da su mi sveštenici.

⁴⁵ I nastavaću medju sinovima Izrailjevim, i biću im Bog.

⁴⁶ I poznaće da sam ja Gospod Bog njihov, koji sam ih izveo iz zemlje misirske da nastavam medju njima, ja Gospod Bog njihov.

ПОГЛАВЉЕ 30

Još načini oltar kadioni, od drveta sitima načini ga.

² Dužina neka mu bude lakat, i širina lakat, četvorouglast da bude, i dva lakta visok; iz njega neka mu izlaze rogovi.

³ I pokuj ga čistim zlatom, ozgo sa strana unaokolo, i rogove njegove; i načini mu venac zlatan unaokolo.

⁴ I načini mu po dva biočuga zlatna ispod venca na dva ugla njegova s obe strane, i kroz njih ćeš provući poluge da se može nositi.

⁵ A poluge načini od drveta sitima, i okuj ih u zlato.

⁶ I metni ga pred zaves koji visi pred kovčegom od svedočanstva prema zaklopcu koji je nad svedočanstvom, gde ću se s tobom sastajati.

⁷ I neka kadi na njemu Aron kadom mirisnim; svako jutro neka kadi kad spremi žiške.

⁸ I kad zapali Aron žiške uveče, neka kadi; neka bude kad svagdašnji pred Gospodom od kolena do kolena vašeg.

⁹ Ne prinosite na njemu kad tudji niti žrtvu paljenicu niti prinos; ni naliv ne lijte na njemu.

¹⁰ Samo očišćenje neka čini nad rogovima njegovim Aron jednom u godini; krvlju od žrtve za greh u dan očišćenja jednom u godini činiće očišćenja na njemu od koljena do koljena vašeg; jer je to svetinja nad svetinjama Gospodu.

¹¹ Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

¹² Kad staneš brojati sinove Izrailjeve, izmedju onih koji idu u broj svaki neka dade otkup za život svoj Gospodu, kad ih staneš brojati, da ne bi došlo na njih kakvo zlo kad ih staneš brojati.

¹³ A neka da svaki koji ide u broj pola sikla, po siklu svetom (a taj je sikal dvadeset novčića); pola sikla biće prilog Gospodu.

¹⁴ Ko god ide u boj, od dvadeset godina i više, neka da prilog Gospodu.

¹⁵ Bogati da ne da više a siromah da ne da manje od po sikla, kad daju prilog Gospodu na očišćenje duša vaših.

¹⁶ I uzevši novce za očišćenje od sinova Izrailjevih ostavi ih za potrebu u šatoru od sastanka, i biće sinovima Izrailjevim spomen pred Gospodom za očišćenje duša vaših.

¹⁷ Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

¹⁸ Načini i umivaonicu od bronz e i podnožje joj od bronz e za umivanje; i metni je izmedju šatora od sastanka i oltara, i nalij u nju vode.

¹⁹ Da iz nje pere Aron i sinovi njegovi ruke svoje i noge svoje.

²⁰ Kad idu u šator od sastanka, neka se umivaju vodom, da ne izginu, ili kad pristupaju k oltaru da služe i da pale žrtvu ognjenu Gospodu.

²¹ Tada neka peru ruke svoje i noge svoje da ne izginu. To neka im bude uredba večna Aronu i semenu njegovom od kolena do kolena.

²² Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

²³ Uzmi mirisa najboljih: smirne najčistije pet stotina sikala i cimeta mirisavog pola toliko, dvesta pedeset, i idjirota takodje dvesta pedeset,

- ²⁴ I kasije pet stotina merom svetom, i ulja maslinovog jedan in.
- ²⁵ I od toga načini ulje za sveto pomazanje, ulje najbolje veštinom apotekarskom; to da bude ulje svetog pomazanja.
- ²⁶ I njim pomaži šator od sastanka i kovčeg od svedočanstva,
- ²⁷ I sto i sve sprave njegove, i svećnjak i sprave njegove, i oltar kadioni,
- ²⁸ I oltar na kome se prinosi žrtva paljenica, i sve sprave njegove, i umivaonicu i podnožje njeno.
- ²⁹ Tako ćeš ih osvetiti, te će biti svetinja nad svetinjom, i šta ih se god dotakne biće sveto.
- ³⁰ Pomaži i Arona i sinove njegove, i osvetićeš ih da mi budu sveštenici.
- ³¹ A sinovima Izrailjevim kaži i reci: Ovo neka mi bude ulje svetog pomazanja od kolena do kolena vašeg.
- ³² Telo čovečje neka se ne maže njim, niti pravite takvo ulje kakvo je ono; sveto je, neka vam bude sveto.
- ³³ Ako li bi ko načinio tako ulje ili namazao njim drugog, istrebiće se iz naroda svog.
- ³⁴ I reče Gospod Mojsiju: Uzmi mirisa, stakte, oniha i halvana mirisavog, i tamjana čistog, koliko jednog toliko drugog.
- ³⁵ I od toga načini kad, sastavljen veštinom apotekarskom, čist i svet.
- ³⁶ I istucavši ga nasitno, metaćeš ga pred svedočanstvom u šatoru od sastanka, gde ću se sastajati s tobom; to neka vam bude svetinja nad svetinjama.
- ³⁷ A takav kad kakav načiniš nemojte sebi praviti; to neka ti je svetinja za Gospoda.
- ³⁸ Ako li bi ko načinio takav da ga miriše, istrebiće se iz naroda svog.

ПОГЛАВЉЕ 31

I reče Gospod Mojsiju govoreći:

- ² Gle, pozvah po imenu Veseleila sina Urije sina Orovog od plemena Judinog.
- ³ I napunih ga Duha Svetog, mudrosti i razuma i znanja i svake veštine,
- ⁴ Da vešto izmišlja kako se šta može načiniti od zlata i od srebra i od bronzе,
- ⁵ Da ume rezati kamenje i ukivati, da ume tesati drvo, i svaki posao raditi.
- ⁶ I evo udruživ s njim Elijava, sina Ahisamahovog od plemena Danovog, i svakom veštom čoveku u srce dadoh veštinu da izrade sve što sam ti zapovedio.
- ⁷ Šator od sastanka, i kovčeg za svedočanstvo i zaklopac na nj, i sve sprave u šatoru,
- ⁸ I sto i sprave njegove, i svećnjak čisti sa svim spravama njegovim, i oltar kadioni,
- ⁹ I oltar za žrtvu paljenicu sa svim spravama njegovim, i umivaonicu i podnožje njeno,
- ¹⁰ I haljine službene i svete haljine Aronu svešteniku i haljine sinovima njegovim, da vrše službu sveštenu,
- ¹¹ I ulje pomazanja, i kad mirisni za svetinju. Sve neka načine onako kako sam ti zapovedio.
- ¹² I reče Gospod Mojsiju govoreći:
- ¹³ A ti kaži sinovima Izrailjevim i reci: Ali subote moje čuvajte, jer je znak izmedju mene i vas od kolena do kolena, da znate da sam ja Gospod koji vas posvećujem.
- ¹⁴ Čuvajte dakle subotu, jer vam je sveta; ko bi je oskrnio, da se pogubi; jer ko bi god radio kakav posao u nju, istrebiće se ona duša iz naroda svog.
- ¹⁵ Šest dana neka se radi; a sedmi je dan subota, odmor, svet Gospodu; ko bi god radio posao u dan subotni, da se pogubi.

¹⁶ Zato će čuvati sinovi Izrailjevi subotu praznujući subotu od kolena do kolena zavetom večnim.

¹⁷ To je znak izmedju mene i sinova Izrailjevih dovek; jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, a u sedmi dan počinu i odmori se.

¹⁸ I izgovorivši ovo Mojsiju na gori sinajskoj, dade mu dve ploče svedočanstva, ploče kamene pisane prstom Božijim.

ПОГЛАВЉЕ 32

A narod videvši gde Mojsije za dugo ne silazi s gore, skupi se narod pred Arona, i rekoše mu: Hajde, načini nam bogove, koji će ići pred nama, jer tom Mojsiju koji nas izvede iz zemlje misirske ne znamo šta bi.

² A Aron im reče: Poskidajte zlatne oboce što su u ušima žena vaših, sinova vaših i kćeri vaših, i donesite mi.

³ I poskida sav narod zlatne oboce što im behu u ušima, i donesoše Aronu.

⁴ A on uzevši iz ruku njihovih, sali u kalup, i načini tele saliveno. I rekoše: Ovo su bogovi tvoji, Izrailju, koji te izvedoše iz zemlje misirske.

⁵ A kad to vide Aron, načini oltar pred njim; i povika Aron, i reče: Sutra je praznik Gospodnji.

⁶ I sutradan ustavši rano prinesoše žrtve paljenice i žrtve zahvalne; i poseda narod, te jedoše i piše, a posle ustaše da igraju.

⁷ A Gospod reče Mojsiju: Idi, sidji, jer se pokvari tvoj narod, koji si izveo iz zemlje misirske.

⁸ Brzo zadjoše s puta, koji sam im zapovedio; načiniše sebi tele liveno, i pokloniše mu se, i prinesoše mu žrtvu, i rekoše: Ovo su bogovi tvoji, Izrailju, koji te izvedoše iz zemlje misirske.

⁹ Još reče Gospod Mojsiju: Pogledah narod ovaj, i eto je narod tvrdog vrata.

¹⁰ I sada pusti me, da se raspali gnev moj na njih i da ih istrebim; ali od tebe ću učiniti narod velik.

¹¹ A Mojsije se zamoli Gospodu Bogu svom, i reče: Zašto se, Gospode, raspaljuje gnev Tvoj na narod Tvoj, koji si izveo iz zemlje misirske silom velikom i rukom krepkom?

¹² Zašto da govore Misirci i kažu: Na zlo ih izvede, da ih pobije po planinama i da ih istrebi sa zemlje? Povrati se od gneva svog, i požali narod svoj oda zla.

¹³ Opomeni se Avrama, Isaka i Izrailja, sluga svojih, kojima si se sobom zakleo i obrekao im: Umnožiću seme vaše kao zvezde na nebu, i zemlju ovu, za koju govorih, svu ću dati semenu vašem da je njihova dovek.

¹⁴ I ražali se Gospodu učiniti zlo narodu svom, koje reče.

¹⁵ Tada se vrati Mojsije, i sidje s gore sa dve ploče svedočanstva u rukama svojim; i ploče behu pisane s obe strane, otud i odovud pisane.

¹⁶ I behu ploče delo Božje, i pismo beše pismo Božje, urezano na pločama.

¹⁷ A Isus čuvši viku u narodu, kad vikahu, reče Mojsiju; vika ubojna u logoru.

¹⁸ A on reče: Nije to vika kako viču koji su jači, niti je vika kako viču koji su slabiji, nego čujem viku onih koji pevaju.

¹⁹ I kad dodje blizu logora, ugleda tele i igre, te se razgnevi Mojsije, i baci iz ruku svojih ploče, i razbi ih pod gorom.

²⁰ Pa uze tele koje behu načinili i spali ga ognjem, i satre ga u prah, i prosu ga po vodi, i zapoji sinove Izrailjeve.

- 21** I reče Mojsije Aronu: Šta ti je učinio ovaj narod, te ga uvali u toliki greh?
- 22** A Aron mu reče: Nemoj se gneviti, gospodaru; ti znaš ovaj narod da je brz na zlo.
- 23** Jer rekoše mi: Načini nam bogove, koji će ići pred nama, jer tom Mojsiju koji nas izvede iz zemlje misirske ne znamo šta bi.
- 24** A ja im rekoh: Ko ima zlata, neka ga skida sa sebe. I dadoše mi, a ja ga bacih u vatru, i izadje to tele.
- 25** A Mojsije videći narod go, jer ga ogoli Aron na sramotu pred protivnicima njegovim,
- 26** Stade Mojsije na vrata od logora, i reče: K meni ko je Gospodnji. I skupiše se pred njega svi sinovi Levijevi.
- 27** I reče im: Ovako kaže Gospod Bog Izrailjev: Pripažite svaki svoj mač uz bedro svoje, pa prodjite tamo i amo po logoru od vrata do vrata, i pobijte svaki brata svog i prijatelja svog i bližnjeg svog.
- 28** I učiniše sinovi Levijevi po zapovesti Mojsijevoj, i pogibe naroda u onaj dan do tri hiljade ljudi.
- 29** Jer Mojsije reče: Posvetite danas ruke svoje Gospodu, svak na sinu svom i na bratu svom, da bi vam dao danas blagoslov.
- 30** A sutradan reče Mojsije narodu: Vi ljuto sagrešiste; zato sada idem gore ka Gospodu, eda bih ga umolio da vam oprostí greh.
- 31** I vrati se Mojsije ka Gospodu, i reče: Molim Ti se; narod ovaj ljuto sagreši načinivši sebi bogove od zlata.
- 32** Ali oprostí im greh: Ako li nećeš, izbriši me iz knjige svoje, koju si napisao.
- 33** A Gospod reče Mojsiju: Ko mi je zgrešio, onog ću izbrisati iz knjige svoje.
- 34** A sada idi, vodi taj narod kuda sam ti kazao. Evo, moj će andjeo ići pred tobom, a kad ih pohodim, pohodiću na njima greh njihov.
- 35** I Gospod bi narod zato što načiniše tele, koje sali Aron.

ПОГЛАВЉЕ 33

- 1** reče Gospod Mojsiju: Idi, digni se odatle ti i narod, koji si izveo iz zemlje misirske, put zemlje za koju se zakleh Avramu, Isaku i Jakovu govoreći: Semenu tvom daću je.
- 2** I poslaću pred tobom andjela, i izagnaću Hananeje, Amoreje i Heteje i Ferezeje i Jevuseje.
- 3** I odvešće vas u zemlju gde teče mleko i med; jer neću sam ići s tobom zato što si narod tvrdovrat, pa bih te mogao satrti putem.
- 4** A narod čuvši ovu zlu reč ožalosti se, i niko ne metnu na se svog nakita.
- 5** Jer Gospod reče Mojsiju: Kaži sinovima Izrailjevim: Vi ste narod tvrdovrat; doći ću časom usred tebe, i istrebiću te; a sada skiní nakit svoj sa sebe, i znaću šta ću činiti s tobom.
- 6** I poskidaše sa sebe sinovi Izrailjevi nakite svoje kod gore Horiva.
- 7** A Mojsije uze šator i razape ga sebi iza logora daleko, i nazva ga šator od sastanka, i ko god tražашe Gospoda, dolažашe k šatoru od sastanka iza logora.
- 8** I kad Mojsije idjaše u šator, sav narod ustajaše, i svak stajaše na vratima svog šatora, i gledahu za Mojsijem dok ne udje u šator.
- 9** A kad Mojsije ulažашe u šator, spuštaše se stup od oblaka i ustavljaše se na vratima od šatora, i Gospod govoraše s Mojsijem.

- ¹⁰ I sav narod videći stup od oblaka gde stoji na vratima od šatora, ustajaše sav narod, i svak se klanjaše na vratima od svog šatora.
- ¹¹ I Gospod govoraše s Mojsijem licem k licu kao što govori čovek s prijateljem svojim. Potom se vraćaše Mojsije u logor, a sluga njegov Isus sin Navin, momak, ne izlažaše iz šatora.
- ¹² I reče Mojsije Gospodu: Gledaj, Ti mi kažeš: Vodi taj narod. A nisi mi kazao koga ćeš poslati sa mnom, a rekao si: Znam te po imenu i našao si milost preda mnom.
- ¹³ Ako sam dakle našao milost pred Tobom, pokaži mi put svoj, da Te poznam i nadjem milost pred Tobom; i vidi da je ovaj narod Tvoj narod.
- ¹⁴ I reče Gospod: Moje će lice ići napred, i daću ti odmor.
- ¹⁵ A Mojsije mu reče: Ako neće ići napred lice Tvoje, nemoj nas kretati odavde.
- ¹⁶ Jer po čemu će se poznati da smo našli milost pred Tobom, ja i narod Tvoj? Zar ne po tome što Ti ideš s nama? Tako ćemo se razlikovati ja i narod Tvoj od svakog naroda na zemlji.
- ¹⁷ A Gospod reče Mojsiju: Učiniću i to što si kazao, jer si našao milost preda mnom i znam te po imenu.
- ¹⁸ Opet reče Mojsije: Molim Te, pokaži mi slavu svoju.
- ¹⁹ A Gospod mu reče: Učiniću da prodje sve dobro moje ispred tebe, i povikaću po imenu: Gospod pred tobom. Smilovaću se kome se smilujem, i požaliću koga požalim.
- ²⁰ I reče: Ali nećeš moći videti lice moje, jer ne može čovek mene videti i ostati živ.
- ²¹ I reče Gospod: Evo mesto kod mene, pa stani na stenu.
- ²² I kad stane prolaziti slava moja, metnuću te u raselinu kamenu, i zakloniću te rukom svojom dok ne prodjem.
- ²³ Potom ću dignuti ruku svoju, i videćeš me s ledja, a lice se moje ne može videti.

ПОГЛАВЉЕ 34

- I** reče Gospod Mojsiju: Isteši sebi dve ploče od kamena kao što su bile prve, da napišem na tim pločama reči koje su bile na prvim pločama, koje si razbio.
- ² I budi gotov za sutra da rano izadješ na goru sinajsku, i staneš preda me na vrh gore.
- ³ Ali neka niko ne ide s tobom, i niko neka se ne pokaže na svoj gori, ni ovce ni goveda da ne pasu blizu gore.
- ⁴ I istesa Mojsije dve ploče od kamena kao što su bile prve, i ustavši rano izadje na goru sinajsku, kao što mu zapovedi Gospod, i uze u ruku svoju dve ploče kamene.
- ⁵ A Gospod sidje u oblaku, i stade onde s njim, i povika po imenu: Gospod.
- ⁶ Jer prolazeći Gospod ispred njega vikaše: Gospod, Gospod, Bog milostiv, žalostiv, spor na gnev i obilan milosrdjem i istinom.
- ⁷ Koji čuva milost hiljadama, prašta bezakonja i nepravde i grehe, koji ne pravda krivoga, i pohodi grehe otačke na sinovima i na unucima do trećeg i četvrtog kolena.
- ⁸ A Mojsije brže savi glavu do zemlje i pokloni se,
- ⁹ I reče: Ako sam našao milost pred Tobom, Gospode, neka ide Gospod posred nas, jer je narod tvrdovrat: i oprostí nam bezakonje naše i greh naš, i uzmi nas za nasledstvo.
- ¹⁰ A On reče: Evo postavljam zavet; pred celim narodom tvojim učiniću čudesa, koja nisu učinjena nigde na zemlji ni u kome narodu, i videćete delo Gospodnje sav narod, medju kojim si, jer će biti strašno šta ću ja učiniti s tobom.

- 11** Drži šta ti danas zapovedam; evo, ja ću izagnati ispred tebe Amoreje i Hananeje i Heteje i Ferezeje i Jevuseje.
- 12** Čuvaj se da ne hvataš vere s onima koji žive u zemlji u koju ćeš doći, da ti ne budu zamka usred tebe.
- 13** Nego oltare njihove oborite, i likove njihove izlomite, i gajeve njihove isecite.
- 14** Jer ne valja da se klanjaš drugom Bogu: jer se Gospod zove revnitelj, Bog je revnitelj.
- 15** Nemoj hvatati vere s onima koji žive u onoj zemlji, da ne bi čineći preljubu za bogovima svojim i prinoseći žrtvu bogovima svojim pozvali te, i ti jeo žrtve njihove.
- 16** I da ne bi kćerima njihovim ženio sinove svoje, i da ne bi kćeri njihove čineći preljubu za bogovima svojim učinile da sinovi tvoji čine preljubu za bogovima njihovim.
- 17** Livene bogove ne gradi sebi.
- 18** Praznik presnih hlebova drži; sedam dana jedi presne hlebove, kao što sam ti zapovedio, na vreme, meseca Aviva, jer si tog meseca izašao iz Misira.
- 19** Sve što otvara matericu moje je, i svako muško u stoci tvojoj što otvara matericu, goveče ili sitna stoka.
- 20** Ali magare koje otvori matericu otkupi jagnjetom ili jaretom; ako li ga ne bi otkupio, slomi mu vrat; i svakog prvenca izmedju sinova svojih otkupi; i da se niko ne pokaže prazan preda mnom.
- 21** Šest dana radi, a u sedmi dan počini, i od oranja i od žetve počini.
- 22** Praznuj praznik sedmica, prvina žetve pšenične, i praznik berbe na svršetku godine.
- 23** Tri puta u godini da se svako muško izmedju vas pokaže pred Gospodom Bogom Izrailjevim.
- 24** Jer ću izagnati narode ispred tebe, i medje tvoje raširiću, i niko neće poželeći zemlje tvoje, kad staneš dolaziti da se pokažeš pred Gospodom Bogom svojim tri puta u godini.
- 25** Nemoj prinostiti krv od žrtve moje uz hlebove kisele, i da ne prenoći do jutra žrtva praznika pashe.
- 26** Prvine od prvog roda zemlje svoje donesi u kuću Gospoda Boga svog; nemoj kuvati jare u mleku majke njegove.
- 27** I reče Gospod Mojsiju: Napiši sebi te reči; jer po tim rečima učinih zavet s tobom i s Izrailjem.
- 28** I Mojsije osta onde kod Gospoda četrdeset dana i četrdeset noći, hleba ne jedući ni vode pijući; i napisao Gospod na ploče reči zaveta, deset reči.
- 29** I kad Mojsije silažase s gore sinajske, i držase u ruci dve ploče svedočanstva silazeći s gore, ne znaše da mu koža na licu posta svetla dokle govoraše s njim.
- 30** I vide Aron i svi sinovi Izrailjevi Mojsija, a to mu se svetli koža na licu, i ne smeše pristupiti k njemu.
- 31** Ali ih zovnu Mojsije, i vratiše se k njemu Aron i svi glavari u zboru, i govori s njima Mojsije.
- 32** Potom pristupiše svi sinovi Izrailjevi, i zapovedi im sve što mu kaza Gospod na gori sinajskoj.
- 33** A kad im Mojsije izgovori, zastre lice svoje pokrivalom.
- 34** Ali kad Mojsije dolažase pred Gospoda da s Njim govori, skidaše pokrivalo dokle ne bi izašao; a izašavši kazivaše sinovima Izrailjevim šta mu se zapovedaše.
- 35** Tada vidjahu sinovi Izrailjevi lice Mojsijevo, gde se svetli koža na licu njegovom, te Mojsije opet zastiraše pokrivalom lice svoje dokle ne bi opet ušao da govori s Njim.

ПОГЛАВЉЕ 35

Potom sabra Mojsije sav zbor sinova Izrailjevih, i reče im: Ovo je zapovedio Gospod da činite:

² Šest dana da se radi, a sedmi da vam je svet, subota počivanja Gospodnjeg; ko bi radio u taj dan, da se pogubi.

³ Vatre ne ložite po stanovima svojim u dan subotni.

⁴ Još reče Mojsije svemu zboru sinova Izrailjevih govoreći: Ovo je zapovedio Gospod i rekao:

⁵ Skupite izmedju sebe prilog Gospodu; ko god hoće drage volje, neka donese prilog Gospodu: zlato i srebro i bronzu,

⁶ I porfiru i skerlet i crvac i tanko platno i kostret,

⁷ I kože ovnujske crvene obojene i kože jazavičije i drvo sitim,

⁸ I ulje za videlo, i mirise za ulje pomazanja i za kad mirisni,

⁹ I kamenje onihovo, i kamenje za ukivanje po oplećku i po naprsniku.

¹⁰ I koji su god vešti medju vama neka dodju da rade šta je zapovedio Gospod:

¹¹ Šator, i naslon njegov, i pokrivač njegov, i kuke njegove, i daske njegove, prevornice njegove, stupove njegove i stopice njegove,

¹² Kovčeg, i poluge njegove, i zaklopac, i zaves,

¹³ Sto, i poluge njegove i sve sprave njegove, i hleb za postavljanje,

¹⁴ I svećnjak za videlo sa spravama njegovim, i žiške njegove, i ulje za videlo,

¹⁵ I oltar kadioni, i poluge njegove, i ulje pomazanja, i kad mirisni, i zaves na vrata od šatora,

¹⁶ Oltar za žrtvu paljenicu, i rešetku njegovu od bronz, poluge njegove i sve sprave njegove, umivaonicu i podnožje njeno,

¹⁷ Zaves, i poluge njegove i stopice njegove, i zaves na vrata od trema,

¹⁸ Kolje za šator, i kolje za trem s užima njihovim.

¹⁹ Haljine službene za službu u svetinji, i haljine svete Aronu svešteniku, i haljine sinovima njegovim za službu sveštenu.

²⁰ Tada otide sav zbor sinova Izrailjevih od Mojsija;

²¹ I vratiše se, svaki kog podiže srce njegovo i koga god duh pokrete dragovoljno, i donesoše prilog Gospodu za gradjenje šatora od sastanka i za svu službu u njemu i za haljine svete.

²² Dolaziše ljudi i žene, ko god beše dragovoljnog srca, i donosiše spone i oboce i prstenje i narukvice i svakojake nakite zlatne; i svaki donese prilog zlata Gospodu.

²³ Ko god imaše porfire, skerleta, crvca, tankog platna, kostreti, koža ovnujskih crvenih obojenih i koža jazavičijih, svaki donošaše.

²⁴ I ko god prilagaše srebro ili bronzu, donošaše u prilog Gospodu; i u koga god beše drveta sitima, za svaku upotrebu u službi donošaše.

²⁵ I sve žene vešte predoše svojim rukama, i donosiše šta napredoše za porfiru, skerlet, crvac i tanko platno.

²⁶ I sve žene koje podiže srce njihovo i behu vešte, predoše kostret.

²⁷ A glavari donosiše kamenje onihovo i kamenje za ukivanje po oplećku i po naprsniku,

²⁸ I mirise i ulje za videlo i ulje za pomazanje i za kad mirisni.

²⁹ Svi ljudi i žene, koje podiže dragovoljno srce da donose šta treba za sve delo koje

Gospod zapovedi preko Mojsija da se načini, donesoše sinovi Izrailjevi dragovoljni prilog Gospodu.

³⁰ Tada reče Mojsije sinovima Izrailjevim: Vidite, Gospod pozva po imenu Veseleila sina Urije sina Orovog od plemena Judinog,

³¹ I napuni ga duha Božijeg, mudrosti, razuma i znanja i veštine za svaki posao,

³² Da vešto izmišlja kako se šta radi od zlata i srebra i od bronzе,

³³ Da ume rezati kamenje i ukivati, da ume tesati drvo i raditi svaki posao vrlo vešto.

³⁴ I dade mu u srce, njemu i Elijavu sinu Ahisamahovom od plemena Danovog, da mogu učiti druge.

³⁵ Napuni ih veštine da rade svaki posao, da kuju, tešu, vezu, i tkaju porfiru, skerlet, crvac i tanko platno, i da rade svakojake poslove vešto izmišljajući.

ПОГЛАВЉЕ 36

I stade raditi Veseleilo i Elijav i svi ljudi vešti, kojima beše Gospod dao mudrost i razum da umeju raditi svaki posao za službu u svetinji, i sve što je zapovedio Gospod.

² I pozva Mojsije Veseleila i Elijava i sve ljude vešte, kojima Gospod dade mudrost u srce, koje god podiže srce njihovo da dodju da rade taj posao.

³ I uzeše od Mojsija sve priloge, koje donesoše sinovi Izrailjevi da se uradi delo za službu u svetinji. Ali još donošahu k njemu dragovoljne priloge svako jutro.

⁴ Tada dodjoše svi vešti ljudi, koji radjahu delo za svetinju, svaki od svog posla, koji radjahu,

⁵ I rekoše Mojsiju govoreći: Više donosi narod nego što treba da se uradi delo, koje je Gospod zapovedio da se uradi.

⁶ I zapovedi Mojsije da se oglasi po logoru govoreći: Ni čovek ni žena da ne donosi više priloge za svetinju. I zabrani se narodu da ne donosi.

⁷ Jer beše svega dosta da se uradi sve delo, i još pretecaše.

⁸ I ljudi vešti izmedju onih, koji radiše ovo delo, načiniše šator od deset zavesa od tankog platna uzvedenog i od porfire i od skerleta i od crvca, s heruvimima, vešto vezanim načiniše.

⁹ U dužinu beše jedan zaves od dvadeset i osam lakata a u širinu od četiri lakta; svi zavesi behu jedne mere.

¹⁰ I sastaviše pet zavesa jedan s drugim, i pet drugih zavesa sastaviše jedan s drugim.

¹¹ I načiniše petlje od porfire po kraju prvog zavesa na onoj strani gde će se sastaviti s drugim; i tako načiniše na svakom zavesu po kraju gde će se sastaviti s drugim.

¹² Pedeset petalja načiniše na prvom zavesu, i pedeset petalja načiniše na kraju svakog zavesa gde se sastavlja s drugim; petlje behu jedna prema drugoj.

¹³ I načiniše pedeset zlatnih kuka, i sastaviše kukama zavesе jedan s drugim; tako se šator sastavi.

¹⁴ I načiniše zavesе od kostreti za naslon nad šatorom; jedanaest takvih zavesa načiniše.

¹⁵ U dužinu beše jedan zaves od trideset lakata a u širinu od četiri lakta; jedne mere beše svih jedanaest zavesa.

¹⁶ I sastaviše pet zavesa zajedno, a drugih šest zavesa zajedno.

¹⁷ I načiniše pedeset petalja po kraju jednog zavesa gde se sastavlja sa drugim, i pedeset petalja načiniše po kraju drugog zavesa da se sastavi.

¹⁸ I načiniše pedeset kuka od bronzе da se sastavi naslon.

- ¹⁹ I načiniše pokrivač na naslon od koža ovnujskih crvenih obojenih, i pokrivač od koža jazavičijih ozgo.
- ²⁰ I načiniše daske šatoru od drveta sitima, koje će stajati pravo.
- ²¹ Daska beše duga deset lakata a podrug lakta široka svaka daska.
- ²² Po dva čepa behu na dasci, jedan prema drugom; tako načiniše na svim daskama za šator.
- ²³ A ovih dasaka za šator načiniše dvadeset dasaka za južnu stranu;
- ²⁴ I četrdeset stopica srebrnih načiniše pod dvadeset dasaka, dve stopice pod jednu dasku za dva čepa njena, a dve stopice pod drugu dasku za dva čepa njena.
- ²⁵ Tako i na drugoj strani šatora, prema severu, načiniše dvadeset dasaka,
- ²⁶ I četrdeset stopica srebrnih pod njih, dve stopice pod jednu dasku a dve stopice pod drugu dasku.
- ²⁷ A na zapadnoj strani šatora načiniše šest dasaka;
- ²⁸ I još dve daske načiniše na uglove šatoru s obe strane;
- ²⁹ One behu sastavljene ozdo, i behu sastavljene ozgo biočugom; tako načiniše s obe strane na dva ugla.
- ³⁰ I tako beše osam dasaka i šesnaest stopica njihovih srebrnih, po dve stopice pod svaku dasku.
- ³¹ I načiniše prevornice od drveta sitima: pet za daske na jednoj strani šatora,
- ³² I pet prevornica za daske na drugoj strani šatora, i pet prevornica za daske na zapadnoj strani šatora do oba ugla.
- ³³ I načiniše prevornicu srednju da ide preko srede dasaka od jednog kraja do drugog.
- ³⁴ A daske okovaše zlatom, i biočuge na njih načiniše od zlata, da u njima stoje prevornice, i okovaše zlatom prevornice.
- ³⁵ I načiniše zaves od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog, s heruvimima vešto vezanim načiniše ga.
- ³⁶ I načiniše za nj četiri stupa od drveta sitima, i okovaše ih zlatom, a kuke na njima behu od zlata, i sališe im četiri stopice od srebra.
- ³⁷ I načiniše zaves na vrata naslonu od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog vezen,
- ³⁸ I pet stupova za nj s kukama njihovim, i vrhove im i pojase okovaše zlatom, i pet stopica pod njih od bronz.

ПОГЛАВЉЕ 37

- ¹ I načini Veseleilo kovčeg od drveta sitima, dva i po lakta dug i podrug lakta širok i podrug lakta visok.
- ² I pokova ga čistim zlatom iznutra i spolja; i načini mu zlatan venac unaokolo.
- ³ I sali mu četiri biočuga od zlata na četiri ugla njegova: dva biočuga s jedne strane a dva s druge.
- ⁴ I načini poluge od drveta sitima, i okova ih zlatom.
- ⁵ I provuče poluge kroz biočuge s obe strane kovčegu, da se može nositi kovčeg.
- ⁶ I načini zaklopac od čistog zlata, u dužinu od dva i po lakta, a u širinu od podrug lakta.
- ⁷ I načini dva heruvima od zlata, jednostavne načini ih, na dva kraja zaklopcu,
- ⁸ Jednog heruvima na kraju odovud, a drugog heruvima na kraju odonud; zaklopcu na

oba kraja načini heruvime.

⁹ I u heruvima behu krila raširena u vis, i zaklanjahu krilima svojim zaklopac, i licem behu okrenuti jedan drugom, i gledahu prema zaklopcu heruvimi.

¹⁰ I načini sto od drveta sitima, u dužinu od dva lakta a u širinu od lakta, i od podrug lakta u visinu.

¹¹ I pokova ga čistim zlatom, i načini mu venac zlatan unaokolo.

¹² I načini mu oplatu s podlanice unaokolo, i načini venac zlatan uz oplatu unaokolo.

¹³ I sali mu četiri biočuga od zlata, i metnu biočuge na četiri ugla, koji mu behu na četiri noge.

¹⁴ Prema oplati behu biočuzi, a u njima poluge, da se može nositi sto.

¹⁵ A poluge načini od drveta sitima, i okova ih zlatom, da se može nositi sto.

¹⁶ I načini od čistog zlata posudje što se meće na sto: zdele i čaše i kotliće i vedra, kojim će se prelivati.

¹⁷ I načini svećnjak od čistog zlata, jednostavan načini svećnjak; stup mu i grane, čašice i jabuke i cvetovi izlažahu iz njega.

¹⁸ Šest grana izlažahu mu sa strana; tri grane svećnjaka s jedne strane a tri grane svećnjaka s druge strane;

¹⁹ Tri čašice kao badem na jednoj grani i jabuka i cvet, a tri čašice kao badem na drugoj grani i jabuka i cvet; tako na svih šest grana koje izlažahu iz svećnjaka.

²⁰ A na samom svećnjaku behu četiri čašice kao badem sa svojim jabukama i cvetovima,

²¹ Jedna jabuka beše pod dve grane iz njega, i jedna jabuka pod druge dve grane iz njega, i jedna jabuka pod druge dve grane iz njega; tako pod šest grana koje izlažahu iz njega.

²² Jabuke njihove i grane im izlažahu iz njega, sve beše od čistog zlata jednostavno.

²³ I načini mu sedam žižaka i usekače i spremice za gar od čistog zlata.

²⁴ Od talanta čistog zlata načini ga sa svim spravama njegovim.

²⁵ I načini oltar kadioni od drveta sitima u dužinu od jednog lakta, i u širinu od jednog lakta, četvorouglast, i od dva lakta u visinu; iz njega izlažahu mu rogovi.

²⁶ I pokova ga čistim zlatom ozgo i sa strane unaokolo, i rogove; i načini mu venac od zlata unaokolo.

²⁷ I dva biočuga od zlata načini mu ispod venca na dva ugla njegova s obe strane, da u njima stoje poluge da se može nositi o njima.

²⁸ A poluge načini od drveta sitima, i okova ih zlatom.

²⁹ I načini ulje za sveto pomazanje i čisti kad mirisni veštinom apotekarskom.

ПОГЛАВЉЕ 38

I načini od drveta sitima oltar za žrtve paljenice u dužinu od pet lakata, i u širinu od pet lakata, četvorouglast, visok tri lakta.

² I načini mu na četiri ugla njegova rogove; iz njega izlažahu rogovi, i okova ga u bronzu.

³ I načini sve posudje za oltar, lonce i lopatice i kotliće i viljuške i klešta; sve mu posudje načini od bronzne.

⁴ I načini oltaru rešetku kao mrežu od bronzne ispod oltara unaokolo oda dna do sredine.

⁵ I sali četiri biočuga za četiri ugla rešetke bronzane, da se kroz njih provuku poluge.

⁶ A poluge načini od drveta sitima, i okova ih u bronzu.

- ⁷ I provuče poluge kroz biočuge s obe strane oltara, da se može nositi, od dasaka načini ga šupljeg.
- ⁸ I načini umivaonicu bronzanu i podnožje joj bronzano od ogledala koja donošahu gomilama žene dolazeći na vrata šatoru od sastanka.
- ⁹ I načini trem na južnoj strani, i zavese tremu od tankog platna uzvedenog od sto lakata,
- ¹⁰ I dvadeset stupova za njih i dvadeset stopica pod njih od bronzne, a kuke na stupove i prevornice od srebra.
- ¹¹ Tako i na severnoj strani zavese od sto lakata, dvadeset stupova za njih i dvadeset stopica pod njih od bronzne; a kuke na stupove i prevornice njihove od srebra;
- ¹² A na zapadnoj strani zavese od pedeset lakata, deset stupova za njih i deset stopica njihovih od bronzne, kuke na stupovima i pojaseve njihove od srebra;
- ¹³ A na prednjoj strani prema istoku zavese od pedeset lakata;
- ¹⁴ S jedne strane zavese od petnaest lakata, tri stupa za njih i tri stopice pod njih;
- ¹⁵ A s druge strane, do vrata od trema i otuda i odovuda, zavese od petnaest lakata, tri stupa za njih i tri stopice pod njih.
- ¹⁶ Svi zavesi na tremu unaokolo behu od tankog platna uzvedenog;
- ¹⁷ A stopice pod stupovima od bronzne, kuke na stupovima i pojasevi na njima od srebra; i vrhovi im behu srebrni; svi stupovi u tremu behu opasani srebrom.
- ¹⁸ A zaves na vratima od trema beše od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog, vezen, u dužinu od dvadeset lakata a u visinu po širini pet lakata, kao i drugi zavesi u tremu.
- ¹⁹ I četiri stupa za nj, i četiri stopice pod njih od bronzne, čepovi na njima od srebra i vrhovi im i pojasevi od srebra.
- ²⁰ A sve kolje šatoru i tremu unaokolo beše od bronzne.
- ²¹ Te su stvari prebrojane za šator, šator od svedočanstva, koje je prebrojao po zapovesti Mojsijevoj Itamar, sin Arona sveštenika za službu levitsku.
- ²² A Veseleilo, sin Urije sina Orovog od plemena Judinog, načini sve to što zapovedi Gospod Mojsiju,
- ²³ I s njim Elijav, sin Ahisamahov od plemena Danovog, drvodjelja i vešt tkati i vesti po porfiri, po skerletu, po crvcu i po tankom platnu.
- ²⁴ A svega zlata što otide na ovo delo, na sve delo za svetinju, koje zlato beše priloženo, svega ga beše dvadeset i devet talanata, sedam stotina i trideset sikala, po svetom siklu;
- ²⁵ A srebra što dodje od zbora, sto talanata, i hiljada sedam stotina i sedamdeset i pet sikala, po svetom siklu;
- ²⁶ Pola sikla od glave, po siklu svetom, od svakog koji udje u broj, od dvadeset godina i više, od šest stotina i tri hiljade i pet stotina i pedeset.
- ²⁷ Od sto talanata srebra sališe se stopice za svetinju i stopice za zaves; sto stopica od sto talanata, talanat na stopicu.
- ²⁸ A od hiljadu i sedam stotina i sedamdeset i pet sikala načini kuke na stupove, i okova im vrhove i opasa ih.
- ²⁹ A bronzne priložene beše sedamdeset talanata, i dve hiljade i četiri stotine sikala.
- ³⁰ I od toga načini stopice na vratima šatora od sastanka, i bronzani oltar i rešetku bronzanu za nj, i sve sprave za oltar,
- ³¹ I stopice u tremu unaokolo, i stopice na vratima od trema, i sve kolje za šator i sve kolje za trem unaokolo.

A od porfire i skerleta i crvca načiniše haljine za službu, da se služi u svetinji; i načiniše svete haljine Aronu, kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.

² Načiniše oplećak od zlata, i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog.

³ Istegliše listove od zlata, i isekoše žice, te izvezoše porfiru i skerlet i crvac i tanko platno vrlo vešto.

⁴ Poramenice mu načiniše da se sastavljaju, da se sastavlja na dva kraja svoja.

⁵ I pojas na oplećku izlažаше od njega i beše iste naprave, od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog; kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.

⁶ I ukovaše dva kamena oniha u zlato, i izrezaše na njima imena sinova Izrailjevih, kao što se režu pečati.

⁷ I udariše ih na poramenice od oplećka, da budu kameni za spomen sinovima Izrailjevim, kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.

⁸ I načiniše naprsnik vrlo vešte naprave kao što je naprava u oplećka, od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog;

⁹ Četvouglast i dvostruk načiniše naprsnik, u dužinu s pedi i u širinu s pedi, dvostruk.

¹⁰ I udariše po njemu četiri reda kamenja; u prvom redu: sardoniks, topaz i smaragd;

¹¹ A u drugom redu: karbunkul, safir i dijamant;

¹² A u trećem redu: ligur, ahat i ametist;

¹³ A u četvrtom redu: hrisolit, onih i jaspis, sve optočeno zlatom u svojim redovima.

¹⁴ Tih kamena s imenima sinova Izrailjevih beše dvanaest prema njihovim imenima, rezani kao pečati, za dvanaest plemena, svako po svom imenu.

¹⁵ I načiniše na naprsnik lance jednake, pletene, od čistog zlata.

¹⁶ I načiniše dve kopče zlatne i dve grivne zlatne, i metnuše te dve grivne na dva kraja naprsniku,

¹⁷ I provukoše dva zlatna lanca kroz dve grivne na krajevima naprsniku,

¹⁸ A druga dva kraja od dva lanca zapeše za dve kopče, i pritvrdiše ih za poramenice na oplećku spred.

¹⁹ I načiniše još dve zlatne grivne, i metnuše ih na dva kraja naprsniku, na strani prema oplećku iznutra.

²⁰ I načiniše još dve grivne zlatne, koje metnuše na dve poramenice na oplećku ozdo napred gde se sastavlja, više pojasa na oplećku.

²¹ Tako privezaše naprsnik kroz grivne na njemu i grivne na oplećku vrpcom od porfire, da stoji svrh pojasa od oplećka i da se ne razdvaja naprsnik od oplećka, kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.

²² I načiniše plašt pod oplećak, tkan, sav od porfire.

²³ I prorez na plaštu u sredi kao prorez na oklopu, i oko proreza oplatu da se ne razdre.

²⁴ I načiniše po skutu od plašta šipke od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog.

²⁵ I načiniše zvonca od čistog zlata, i metnuše zvonca medju šipke, po skutu od plašta unaokolo izmedju šipaka.

²⁶ Zvonce pa šipak, zvonce pa šipak po skutu od plašta unaokolo, za službu, kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.

²⁷ I načiniše košulje od tankog platna izmetanog Aronu i sinovima njegovim;

- 28** I kapu od tankog platna, i kapice kićene od tankog platna, i gaće platnene od tankog platna uzvedenog;
- 29** I pojas od tankog platna uzvedenog i od porfire i od skerleta i od crvca, vezen, kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.
- 30** I načiniše pločicu za sveto oglašlje od čistog zlata, i napisaše na njoj pismom kako se reže na pečatima: Svetinja Gospodu.
- 31** I pritvrdiše za nju vrpce od porfire da se veže za kapu ozgo, kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.
- 32** I tako se svrši sav posao oko šatora i naslona od sastanka. I načiniše sinovi Izrailjevi sve; kako beše zapovedio Gospod Mojsiju, tako načiniše.
- 33** I donesoše k Mojsiju šator, naslon i sve sprave njegove, kuke, daske, prevornice, stupove i stopice,
- 34** I pokrivač od koža ovnujskih crvenih obojenih i pokrivač od koža jazavičijih, i zaves,
- 35** I kovčeg od svedočanstva i poluge za nj, i zaklopac,
- 36** Sto sa svim spravama, i hleb za postavljanje,
- 37** Svećnjak čisti, žiške njegove, žiške naredjane, i sve sprave njegove, i ulje za videlo.
- 38** I oltar zlatni, i ulje pomazanja, i kad mirisni, i zaves na vrata od šatora.
- 39** Oltar bronzani i rešetku bronzanu za nj, poluge njegove i sve sprave njegove, umivaonicu i podnožje njeno,
- 40** Zavesa za trem, stupove za njih i stopice njihove, i zaves na vrata od trema, uža njegova i kolje njegovo, i sve sprave za službu u šatoru, za šator od sastanka.
- 41** Haljine za službu, da se služi u svetinji, haljine svete Aronu svešteniku i haljine sinovima njegovim, da vrše službu sveštenu.
- 42** Sve kako beše zapovedio Gospod Mojsiju, onako uradiše sinovi Izrailjevi sve ovo delo.
- 43** I pogleda Mojsije sve to delo, i gle, načiniše ga, kao što beše zapovedio Gospod, tako ga načiniše; i blagoslovi ih Mojsije.

ПОГЛАВЉЕ 40

I Gospod reče Mojsiju govoreći:

- 2** Prvi dan prvog meseca podigni šator, šator od sastanka,
- 3** I metni onde kovčeg od svedočanstva, i zakloni ga zavesom.
- 4** I unesi sto, i uredi šta treba urediti na njemu; unesi i svećnjak, i zapali žiške na njemu.
- 5** I namesti zlatni oltar kadioni pred kovčegom od svedočanstva; i obesi zaves na vratima od šatora.
- 6** I metni oltar za žrtvu paljenicu pred vrata šatoru, šatoru od sastanka,
- 7** I metni umivaonicu između šatora od sastanka i oltara, i u nju nalij vode.
- 8** I podigni trem unaokolo, i metni zaves na vrata od trema.
- 9** I uzmi ulje pomazanja, i pomaži šator i sve što je u njemu, i osveti ga i sve sprave njegove, i biće svet.
- 10** Pomaži i oltar za žrtvu paljenicu i sve sprave njegove, te ćeš osvetiti oltar, i oltar će biti svetinja nad svetinjom.
- 11** Pomaži i umivaonicu i podnožje njeno, i osveti je.
- 12** I kaži Aronu i sinovima njegovim da pristupe na vrata šatora od sastanka, i umij ih vodom;

- 13** I obuci Arona u svete haljine i pomaži ga i osveštaj ga, da mi vrši službu sveštenučku.
- 14** I sinovima njegovim zapovedi neka mi pristupe, i obuci im košulje.
- 15** I pomaži ih, kao što pomažeš oca njihovog, da mi vrše službu sveštenučku; i pomazanje njihovo biće im, za večno sveštenstvo od kolena do kolena.
- 16** I učini Mojsije sve, kako mu zapovedi Gospod tako učini.
- 17** I podiže se šator druge godine prvog meseca prvi dan.
- 18** I Mojsije podiže šator, i podmetnu mu stopice, i namesti daske, i povuče prevornice, i ispravi stupove.
- 19** Pa razape naslon nad šator, i metnu pokrivač na naslon ozgo, kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.
- 20** I uzevši svedočanstvo metnu ga u kovčeg, i provuče poluge na kovčegu, i metnu zaklopac ozgo na kovčeg.
- 21** I unese kovčeg u šator, i obesi zaves, te zakloni kovčeg sa svedočanstvom, kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.
- 22** I namesti sto u šatoru od sastanka na severnu stranu šatora pred zavesom,
- 23** I postavi na njemu hleb pred Gospodom kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.
- 24** I namesti svećnjak u šatoru od sastanka, prema stolu na južnu stranu šatora.
- 25** I zapali žiške na njemu pred Gospodom, kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.
- 26** I namesti oltar zlatni u šatoru od svedočanstva pred zavesom.
- 27** I pokadi na njemu kadom mirisnim, kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.
- 28** I obesi zaves na vrata od šatora.
- 29** I oltar za žrtvu paljenicu namesti na vrata od šatora, šatora od sastanka, i prinese na njemu žrtvu paljenicu, i dar, kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.
- 30** I metnu umivaonicu izmedju šatora od sastanka i oltara, i nali u nju vode za umivanje.
- 31** I praše iz nje ruke i noge svoje Mojsije i Aron i sinovi njegovi.
- 32** Kad ulazahu u šator od svedočanstva i kad pristupahu k oltaru, umivahu se najpre, kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.
- 33** I podiže trem oko šatora i oltara, i metnu zaves na vrata tremu. Tako svrši Mojsije posao taj.
- 34** Tada oblak pokri šator od sastanka, i napuni se šator slave Gospodnje.
- 35** I ne mogaše Mojsije ući u šator od sastanka, jer beše na njemu oblak, i slave Gospodnje beše pun šator.
- 36** A kad se podizaše oblak sa šatora, tada polažahu sinovi Izrailjevi, dokle god putovahu.
- 37** A kad se ne podizaše oblak, onda ni oni ne polažahu do dana kad se podiže.
- 38** Jer oblak Gospodnji beše na šatoru danju, a noću oganj beše na njemu pred očima svega doma Izrailjevog, dokle god putovahu.

For other languages please go to www.wordproject.org